PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

ABCD

Głos Koszaliński

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr. | Sobota 23 i niedziela 24 lipca 1955 roku | Rok IV. Nr 174 (875)

Na ulicach Koszalina

W lipcowym pochodzie

Jedenaste Święto Odrodzenia. Jedenasty rok pokoju, twórczej pracy całego narodu polskiego, jedenasty rok jasnego, szczęśliwego życia naszej młodzieży... Dla koszalinian lipcowe święto posiada jeszcze jedno bardzo doniosłe znaczenie. Pięć lat temu bowiem, Koszalin stał się miastem wojewódzkim. Awans Koszalina jest jednocześnie awansem całej Ziemi Koszalińskiej, która z każdym rokiem staje się piękniejsza i bogatsza.

Mieszkańcy Koszalina są dumni z odbudowującego się z gruzów swojego miasta.

Swój patriotyzm i radość oraz głębokie uczucie miłości do Ojczyzny zamanifestowali oni na wczorajszej rocznicy Manifestu Lipcowego. Zgromadzeni na trasie pochodu, gorącymi oklaskami i serdecznymi uśmiechem, nagradzali defilujących sportowców oraz członków amatorskich zespołów artystycznych.

Oto jedna z pierwszych grup sportowców, otwierających lipcowy pochód. Zdrowi i silni, weseli i opaleni na brąz przechodzili w zwartych szeregach przed trybuną honorową...

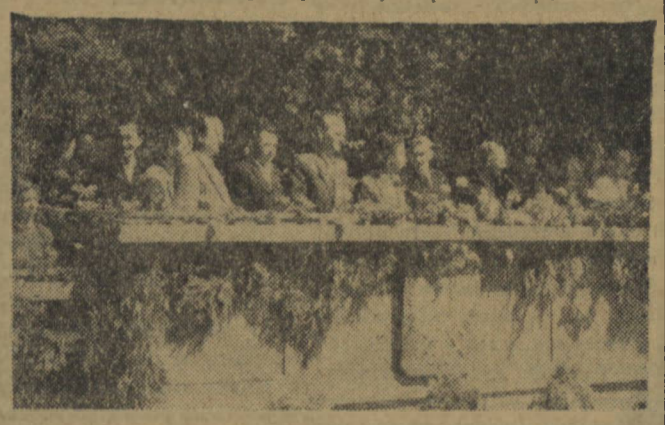

...na której miejsca zajęli: sekretarze KW PZPR: tow. Henryk Okła i tow. Tadeusz Kaczmarek, wiceprzewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej tow. Józef Bajsarowicz, przewodniczący ZW ZMP tow. Kowalski, przewodniczący Prezydium MRN tow. Edward Gryz oraz przedstawiciele Wojska Polskiego, organizacji społecznych i zasłużeni przodownicy pracy.

Maszerują „jedenastolatki". Dziewczęta w różnokolorowych sukieneczkach wyciągnęły w górę ramiona, bijąc przed trybuną honorową mocne brawa...

W pochodzie idą przodownicy pracy z koszalińskich zakładów produkcyjnych. Przez okres kilku tygodni, poprzedzających dzień 22 lipca, przy ich warsztatach widniały czerwone proporczyki „Warty produkcyjnych". W lipcowym pochodzie mienią się czerwienią przewiązane przez pierś szarfy z wypisanymi cyframi wykonywanej normy pracy.

Przed trybuną defilował również popularny wśród mieszkańców całego województwa koszalińskiego zespół taneczny Wojewódzkiego Domu Kultury.

* * *

Tegoroczny lipiec, miesiąc tak bogaty w wydarzenia polityczne, miesiąc, w którym szefowie czterech mocarstw radzą w Genewie nad zapewnieniem trwałego pokoju, lipiec ostatniego roku Planu 6-letniego i gorączkowych przygotowań do Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie, nanawa nas jeszcze większą nadzieją na trwały pokój i spokojną pracę, pokój, dzięki któremu możemy żyć, pracować, bawić się i świętować.

Tekst i zdjęcia
ZBIGNIEW ROGOWSKI

Dumnie i radośnie

obchodził cały naród polski

Święto Odrodzenia

Wielka defilada wojskowa w Warszawie
Defilada sportowców i barwny pochód młodzieży stolicy

WARSZAWA. W dniu 22 lipca z okazji Święta Odrodzenia i zakończenia uroczystych obchodów roku dziesięciolecia Polski Ludowej odbyła się w Warszawie na placu im. Józefa Stalina wielka defilada Wojska Polskiego, defilada sportowców oraz pochód młodzieży.

Sprawozdanie z centralnej akademii w Warszawie
strona 2 i 3
Uroczyste obchody Święta Odrodzenia na Ziemi Koszalińskiej
strona 5
Z obrad konferencji szefów rządów czterech wielkich mocarstw
strona 4

O godz. 10 miejsca na trybunie honorowej zajmują wśród gorących oklasków członkowie Biura Politycznego KC PZPR: I Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut, Józef Cyrankiewicz, Władysław Dworakowski, Franciszek Jóźwiak-Witold, Franciszek Mazur, Hilary Minc, Zenon Nowak, Edward Ochab, Roman Zambrowski i Aleksander Zawadzki, zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR Adam Rapacki, sekretarz KC PZPR Jerzy Morawski.

Na honorowej trybunie obecni są również członkowie delegacji rządowych bawiących w Polsce z okazji uroczystości zakończenia roku 10-lecia Polski Ludowej.

W odkrytym samochodzie wjeżdża na plac od strony Al. Jerozolimskich wiceminister obrony narodowej gen. broni Stanisław Popławski, a z przeciwnej strony placu również w odkrytym samochodzie — dowódca Warszawskiego Okręgu Wojskowego gen. bryg. Franciszek Andrejewski. Składa on wiceministrowi obrony narodowej meldunek o gotowości oddziałów Wojska Polskiego do defilady z okazji Święta Odrodzenia.

Przy dźwiękach marszu generalskiego rozpoczyna się przegląd.

Do zebranych wzdłuż trasy defilady wielotysięcznych tłumów wygłasza przemówienie I Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut.

Przemówienie I Sekretarza KC PZPR zgromadzone rzesze przyjmują spontaniczną długo niemilknącą owacją.

Marsz fanfarowy. Rozpoczyna się defilada, którą prowadzi gen. bryg. Franciszek Andrejewski. Otwierają ją kolumny słuchaczy Akademii Sztabu Generalnego im. Karola Świerczewskiego i Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego. Za nimi podchorążowie.

Defilują Kościuszkowcy

Entuzjazm wita zbliżających się do trybuny honorowej Kościuszkowców. Na czele oddziałów I Dywizji kroczy poczet sztandarowy 1 praskiego pułku piechoty.

Dudni bruk od równego marszu. To idą żołnierze Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Za nimi żołnierze z zielonymi otokami na czapkach, z zielonymi lampasami na spodniach — Wojska Ochrony Pogranicza.

Wspaniale prezentują się biało-granatowe kolumny marynarzy. Ogorzałe twarze, na rękawach galowych bluz złote odznaki służb i specjalności. W czasie ich przemarszu ani na chwilę nie cichną oklaski.

Serdecznie wita lud Warszawy swych ulubieńców — wychowanków Korpusu Kadetów im. gen. Karola Świerczewskiego.

(Dokończenie na 2 str.)

Przemówienie I Sekretarza KC PZPR
tow. Bolesława Bieruta
wygłoszone w Warszawie w dniu 22 lipca b. r.

Obywatele! Robotnicy i chłopi!

Pracownicy umysłowi! Oficerowie i żołnierze!

Młodzieży polska!

W imieniu Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego witam i pozdrawiam Was w dniu naszego wielkiego święta narodowego!

W imieniu stolicy Polski — Warszawy, która chlubi się dziś wspaniałym braterskim darem narodów radzieckich, pięknym Pałacem Kultury i Nauki imienia Józefa Stalina — pozdrawiam cały nasz bohaterski naród polski!

Chlubne i radosne jest nasze dzisiejsze święto narodowe. Wieńczy ono pierwsze historyczne 10-lecie Polski Ludowej, otwiera nowe 10-lecie wielkiej i twórczej przyszłości naszego narodu. Świecimy dziś 11-tą rocznicę powstania władzy ludowej, rocznicę wiekopomnego Manifestu — historyczną datę, która zapoczątkowała wyzwolenie i zjednoczenie ziem polskich.

Olbrzymią drogę przeszedł i potężnego dzieła dokonał w ciągu tych lat naród polski.

Odbudował ojczyznę swoją z popiołów, ruin i zgliszcz, obdarzył ją wielką siłą i mocą, jakiej nigdy jeszcze w swych dziejach Polska nie miała. Przewodnikiem narodu jest dziś klasa robotnicza, związana nierozerwalnym sojuszem z chłopstwem pracującym, ciesząca się uznaniem i szacunkiem wszystkich warstw twórczych narodu. Zdaje ona chlubnie egzamin ze swej misji dziejowej — z budownictwa socjalizmu w naszej Ojczyźnie.

Rodacy! Przemawiam do was z trybuny, nad którą wznosi się gmach wielki i piękny nie tylko swym kształtem architektonicznym i materialnym, ale również swą treścią ideową. Gmach ten jest wspaniałym dziełem przyjaźni między narodami Związku Radzieckiego a narodem polskim, widomym symbolem wielkich przemian epoki, w której żyje nasze dzisiejsze pokolenie. Jest to symbol zwycięstwa i triumfu wielkich idei socjalizmu, idei wielkich przywódców ludzkości: Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina.

W uroczystościach naszych uczestniczą przedstawiciele 10-ciu państw ludowych, z którymi Polska złączona jest nierozerwalnymi więzami przyjaźni i braterskiego przymierza. Łączą nas wspólne idee i jednolite zadania w walce o utrwalenie pokoju w świecie i w walce o zbudowanie lepszego ustroju społecznego: ustroju wolności człowieka i niepodległości narodowej, ustroju sprawiedliwości społecznej i braterstwa międzynarodowego. Siłą przewodnią tej naszej wielkiej rodziny krajów, wyzwolonych z przemocy i wyzysku kapitału — jest wielki Związek Radziecki.

Obywatele! Żołnierze odrodzonego Wojska Polskiego! Wszyscy patrioci naszego pięknego kraju!

Za chwilę ruszą w uroczystej defiladzie oddziały ludowego Wojska Polskiego, które jest chlubą naszego narodu, ruszą kolumny młodzieży polskiej w radosnym pochodzie ku czci naszej umiłowanej Ojczyzny. W pochodach tych młodzież wojskowa i cywilna zamanifestuje przed narodem swą gorącą miłość dla kraju ojczystego, swą gotowość i sprawność w obronie niepodległości narodu, swój zapał i oddanie dla sprawy budownictwa socjalistycznego.

Gdzież pulsuje najsilniej, gdzie tworzy się i wyrasta niezłomne i niewyczerpane źródło naszej siły narodowej?

Tkwi ono w twórczym, ofiarnym, codziennym wysiłku mas pracujących, wyrasta z pracy i z pogłębiającej się wciąż jedności i zwartości naszego utalentowanego, bohaterskiego narodu. Niepokonanym i niezłomnym fundamentem siły Polski, jej wolności i niezawisłości, jej dobrobytu i rosnącej potęgi politycznej, gospodarczej i kulturalnej — jest jedność naszego narodu i nasza przyjaźń międzynarodowa ze Związkiem Radzieckim, z Chińską Republiką Ludową, ze wszystkimi krajami demokracji ludowej.

Pogłębiajmy nieustannie to niezawodne źródło naszych sił, życiodajną krynicę wielkości i potęgi naszego narodu!

Obywatele Polacy!

W chwili obecnej w Genewie obradują czołowi przedstawiciele czterech wielkich mocarstw. Omawiają oni zasady pokojowego współżycia międzynarodowego. W owocności tych obrad zainteresowane są wszystkie narody świata.

Oczekujemy w wyniku tych obrad dalszego odprężenia w stosunkach międzynarodowych, oczekujemy pierwszej, konkretnej, odczuwalnej dla całego świata redukcji zbrojeń, oczekujemy stworzenia podwalin dla bezpieczeństwa zbiorowego w Europie i niedopuszczenia do odrodzenia militaryzmu niemieckiego, który tyle razy pustoszył nasze ziemie. Popieramy wysiłki Niemieckiej Republiki Demokratycznej i wszystkich sił postępowych w Niemczech do zjednoczenia narodu niemieckiego na zasadach pokojowych i demokratycznych. Oczekujemy uwzględnienia słusznych praw wielkiego narodu chińskiego.

Polska Rzeczpospolita Ludowa wnosi i będzie wnosiła wytrwale swój wkład do sprawy pokoju i współpracy między narodami.

W najbliższych dniach młodzież polska gościć będzie w swym kraju uczestników Światowego Festiwalu Młodzieży. Będzie to wielka manifestacja uczuć braterstwa i solidarności młodzieży wielu krajów świata w walce o pokój, o postęp, o lepszą i szczęśliwszą przyszłość całej ludzkości.

Cały naród polski złączy w te dni swe uczucia z radosnymi uczuciami naszej młodzieży, udzieli serdecznego poparcia szlachetnym jej ideałom wychowawczym, patriotycznym i międzynarodowym, jej pragnieniu poświęcenia wszystkich sił dla budowy nowego, lepszego życia.

Towarzysze! Obywatele!

Mamy prawo być dumni z odbudowy i rozbudowy naszych miast i wsi, z rozwoju naszego przemysłu i całej naszej gospodarki narodowej! Najwięcej radości budzi w każdym z nas świadomość rosnącej energii, wytrwałości w pracy i aktywności społecznej milionów robotników i chłopów, świadomość szybkiego rozwoju uzdolnień, wiedzy, zapału i patriotyzmu najszerszych mas ludowych.

Pozdrawiamy gorąco cały polski lud pracujący.

Pozdrawiamy wszystkie bratnie narody, budujące socjalizm i wielki Związek Radziecki — naszego wyzwoliciela i przewodnika!

Niech żyje wieczysta przyjaźń między narodami!

Niech żyje pokój!

Niech żyje nasza umiłowana Polska Rzeczpospolita Ludowa!

Wkraczamy w nowe 10-lecie wielkiej i twórczej przyszłości naszego narodu

Uroczysta akademia w Warszawie w przeddzień Święta Odrodzenia

WARSZAWA. W dniu 21 bm. w godzinach wieczornych odbyła się w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki im. J. Stalina w Warszawie, uroczysta akademia zorganizowana przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Radę Ministrów PRL z okazji Święta Odrodzenia.

W prezydium akademii zasiedli członkowie Biura Politycznego KC PZPR: I Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut, Józef Cyrankiewicz, Władysław Dworakowski, Franciszek Jóźwiak-Witold, Franciszek Mazur, Hilary Minc, Zenon Nowak, Edward Ochab, Roman Zambrowski i Aleksander Zawadzki, zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR Adam Rapacki, sekretarz KC PZPR Jerzy Morawski.

W prezydium zasiedli również: zastępcy Przewodniczącego Rady Państwa — marszałek Sejmu Jan Dembowski i Wacław Barcikowski, wiceprezesi Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz, Stefan Jędrychowski i Stanisław Łapot, członkowie Rady Państwa i rządu, generalicja WP, przedstawiciele władz naczelnych organizacji politycznych i społecznych, weterani polskiego ruchu robotniczego, przedstawiciele świata nauki i kultury oraz wybitni przodownicy pracy.

Wśród członków prezydium zajęli miejsca przewodniczący delegacji rządowych przybyłych do Polski na uroczystości Święta Odrodzenia.

W prezydium zajęli również miejsca przodujący przedstawiciele radzieckich i polskich budowniczych Pałacu Kultury i Nauki.

Rozległą Salę Kongresową wypełniła 3,5-tysięczna rzesza przedstawicieli ludu stolicy, wśród których znajdują się liczni działacze państwowi i społeczni.

Orkiestra gra hymn narodowy. Akademię zagaja i przewodniczy jej I Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut, którego przemówienie przerywane jest wielokrotnie owacyjnymi oklaskami.

Bolesław Bierut udziela następnie głosu Przewodniczącemu Rady Państwa — Aleksandrowi Zawadzkiemu. Przemówieniu Aleksandra Zawadzkiego towarzyszą wielokrotnie burzliwe, serdeczne owacje.

Następnie przemawiają: członek prezydium i sekretarz KC KPZR — Michaił Susłow, wicepremier Rady Państwowej Chińskiej Republiki Ludowej — Ho Lun, przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Republiki Czechosłowackiej — Zdenek Fierlinger, wiceprezes Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Willi Stoph, wiceprezes Rady Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej — Antal Apro, I zastępca Prezesa Rady Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej — Chivu Stoica, zastępca Prezesa Rady Ministrów Ludowej Republiki Bułgarii — Raiko Damianow, zastępca Przewodniczącego Gabinetu Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej — Pak I Wan, I zastępca Prezesa Rady Ministrów Ludowej Republiki Albanii — Hysni Kapo, Prezes Rady Ministrów Mongolskiej Republiki Ludowej — Jumzaagijin Cedenbal.

Zastępca Przewodniczącego Gabinetu Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej Pak I Wan po zakończeniu swego przemówienia, wśród burzy oklasków wręczył Prezesowi Rady Ministrów — Józefowi Cyrankiewiczowi, czerwony sztandar — symbol przyjaźni, od rządowej delegacji KRL-D, dla rządu i narodu polskiego.

Wszystkie przemówienia przyjmowane były przez zebranych nadzwyczaj serdecznie. Wielokrotnie wybuchały żywiołowe owacje na cześć Związku Radzieckiego, Chińskiej Republiki Ludowej, krajów demokracji ludowej, na cześć potężnego obozu pokoju, na cześć przyjaźni między wszystkimi narodami.

Przemówienie I Sekretarza KC PZPR *towarzysza Bolesława Bieruta*

TOWARZYSZE! OBYWATELE!

Otwierając dzisiejszą uroczystą akademię, poświęconą uczczeniu święta wyzwolenia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, witam gorąco i serdecznie wszystkich uczestników dzisiejszego zebrania, w szczególności przybyłe na nasze święto delegacje zaprzyjaźnionych z Polską krajów i narodów (oklaski). Witam delegację wielkiego Związku Radzieckiego, kraju zwycięskiego socjalizmu, delegację narodów, które przyniosły nam wolność i okazują nam nieustannie swą szczerą, braterską, wydatną i wszechstronną pomoc w budownictwie socjalistycznym. Witam przewodniczącego delegacji — sekretarza KC i członka prezydium KC KPZR — towarzysza Michaiła Susłowa oraz wszystkich jej uczestników. (Długotrwałe, burzliwe oklaski).

Witam delegację potężnego kraju Azji — Chińskiej Republiki Ludowej z wicepremierem Rady Państwowej towarzyszem Ho Lunem na czele (długotrwałe oklaski).

Witam delegację Czechosłowackiej Republiki, której przewodzi przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Republiki Czechosłowackiej towarzysz Zdenek Fierlinger (oklaski).

Witam delegację Niemieckiej Republiki Demokratycznej na czele z wiceprezesem Rady Ministrów towarzyszem Willi Stophem, członkiem Biura Politycznego Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec (oklaski).

Witam delegację Węgierskiej Republiki Ludowej pod przewodnictwem towarzysza Antala Apro — wiceprezesa Rady Ministrów i członka Biura Politycznego Węgierskiej Partii Pracujących (oklaski).

Witam delegację Rumuńskiej Republiki Ludowej na czele z I zastępcą Prezesa Rady Ministrów towarzyszem Chivu Stoica, członkiem Biura Politycznego Rumuńskiej Partii Robotniczej (oklaski).

Witam delegację Bułgarskiej Republiki Ludowej z zastępcą Prezesa Rady Ministrów towarzyszem Rajko Damianowym (oklaski).

Witam delegację Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej z zastępcą przewodniczącego Gabinetu Ministrów towarzyszem Pak I Wanem na czele (oklaski).

Witam delegację Mongolskiej Republiki Ludowej, której przewodniczy Prezes Rady Ministrów towarzysz Jumzaagijn Cedenbal (oklaski).

Witam delegację Albańskiej Republiki Ludowej z I zastępcą Prezesa Rady Ministrów towarzyszem Hysni Kapo — członkiem Biura Politycznego Albańskiej Partii Pracy (oklaski).

Udział w naszym święcie narodowym tak licznych przedstawicieli zaprzyjaźnionych z Polską państw jest dla nas wysoce zaszczytnym wyrazem uczuć sympatii i solidarności, które żywią dziś w stosunku do narodu polskiego wszystkie kraje wyzwolone z jarzma kapitalistycznego i budujące wraz z nami nowy ustrój społeczny.

Jesteśmy głęboko wdzięczni za te braterskie uczucia i będziemy z nich czerpali otuchę w dalszych naszych wysiłkach nad budownictwem socjalizmu w naszym kraju.

Obchodząc dziś uroczyście święto wyzwolenia narodu polskiego, które jest zarazem podsumowaniem historycznych przemian, jakie przeżywał naród polski w ciągu pierwszego dziesięciolecia Polski wyzwolonej spod władzy kapitalistów i obszarników — pragniemy oddać cześć pamięci tych wszystkich, którzy nie szczędzili swej krwi i życia oraz tych, którzy nie szczędzili swego trudu, aby Polska mogła dziś szczycić się swymi osiągnięciami i swą obecną pozycją w świecie.

Czcimy pamięć bohaterskich żołnierzy Armii Radzieckiej i Polskiej, którzy polegli w tej walce. Naród polski zawsze chować będzie w swym sercu pamięć i wdzięczność za ich bohaterstwo i poświęcenie życia dla wyzwolenia naszej Ojczyzny.

Dzień 22 Lipca jest dla narodu polskiego zarazem dniem początkowania wielkiej przebudowy społecznej Polski, nowej epoki rozkwitu gospodarki i kultury polskiej. (Oklaski).

Dzień ten jest świętem wszystkich, którzy swą ofiarną codzienną pracą wnoszą jakże hojny nieraz wkład w dzieło naszego wielkiego budownictwa — bohaterskiej polskiej klasy robotniczej, pracowników naszego socjalistycznego rolnictwa i indywidualnych chłopów pracujących, naszej inteligencji pracującej, naszych uczonych i twórców kultury.

Naszą uroczystość dzisiejszą wieńczy szczególna okoliczność: przekazanie narodowi polskiemu w darze od narodów radzieckich nieporównywalnego w swym wyrazie i treści dzieła przyjaźni międzynarodowej. Obradujemy dziś we wspaniałej sali Pałacu Kultury i Nauki, wzniesionego serdeczną pracą i ofiarnym wysiłkiem budowniczych potężnego Kraju Rad, w sali Pałacu noszącego imię Józefa Stalina. Jest to przepiękny symbol nowych stosunków braterskiej i wieczystej przyjaźni między narodem polskim i narodami pierwszego w świecie państwa socjalistycznego, które ukształtowały się na przestrzeni niewielkiego odcinka czasu, wnosząc radykalny przełom w stosunki przeszłości. Jest to zarazem symbol niezrównanej siły idei internacjonalizmu proletariackiego, głoszonej i realizowanej niezłomnie przez wielką partię, stworzoną i wychowaną przez Lenina, umacnianą i rozbudowaną w historycznym procesie walk rewolucyjnych przez jego kontynuatorów i uczniów, kroczącą dziś na czele przodujących sił ludzkości w walce o sprawę pokoju, postępu, demokracji i socjalizmu. Cały naród polski zwraca się dziś z gorącymi uczuciami braterstwa i przyjaźni ku narodom radzieckim i wyraża serdeczną wdzięczność budowniczym wspaniałego dzieła przyjaźni — Pałacu Kultury i Nauki im. Józefa Stalina w stolicy Polski Ludowej (długotrwałe oklaski).

Na terenie, na którym dziś wznosi się ten piękny Pałac, jeszcze trzy lata temu rozpościerało się rumowisko gruzów, pozostawionych przez wojnę, wznosiły się ruiny domów, spalonych przez faszystów niemieckich. Trzeba o tym pamiętać i dziś, kiedy wszyscy ludzie miłujący pokój walczą przeciw niebezpieczeństwu nowej wojny, przeciwko odrodzeniu militaryzmu niemieckiego i przekształceniu Niemiec zachodnich w ognisko nowej wojennej zawieruchy.

W chwili obecnej obradują w Genewie mężowie stanu czterech wielkich mocarstw, szukając w przyjaznych rozmowach drogi do pokojowego rozwiązania spraw spornych, do odprężenia międzynarodowego, do umocnienia pokojowego współistnienia między państwami bez względu na ich ustrój społeczny.

Naród polski, tak ciężko doświadczony w toku dwóch minionych wojen światowych, z głębokim zainteresowaniem śledzi przebieg obrad genewskich i śle ich uczestnikom gorące życzenia powodzenia w ich doniosłej dla ludzkości pracy.

OBYWATELE! TOWARZYSZE!

Obchodzimy dziś jedenastą rocznicę historycznego Manifestu Lipcowego, który po raz pierwszy w dziejach narodu polskiego stawiał przed władzą ludu pracującego jako jej bezpośrednie zadanie, program najpilniejszych przeobrażeń społecznych. W oparciu o realizację zadań Manifestu Lipcowego rozwijała się i pogłębiała, przerastając stopniowo w coraz wyższą fazę polska rewolucja ludowa, zjednoczenie polskiego ruchu robotniczego umożliwiło nowy wielki przełom w realizacji dalszych przemian społecznych: budownictwo podstaw socjalizmu. Pod kierownictwem PZPR masy pracujące naszego kraju rozwijają dziś coraz pełniej budowę socjalistycznego ustroju społecznego, przezwyciężając uporczywie, wytrwale, ofiarnie i zdecydowanie wszelkie trudności, braki i niedomagania — stanowiące dziedzictwo dawnych stosunków społecznych.

Otwierając dzisiejszą akademię ślemy gorące pozdrowienia polskim robotnikom i chłopom, inteligencji pracującej, milionom kobiet i młodzieży, pozdrawiamy serdecznie przodowników pracy we wszystkich dziedzinach naszej działalności, naszej gospodarki i kultury (oklaski).

Pozdrawiamy naród polski, życząc ludowi pracującemu całego kraju dalszych coraz owocniejszych sukcesów w budowie socjalizmu (długotrwałe burzliwe oklaski).

Wielka defilada wojskowa w Warszawie

(Dokończenie z 1 str.)

Niebem płyną samoloty bojowe

Od strony Ogrodu Saskiego zbliża się, narasta, potężnieje łoskot silników lotniczych. Nastąpuje jeszcze jeden pokaz mocy i potęgi obronnej naszej ojczyzny. Defiladę otwiera bombowiec odrzutowy w asyście czterech myśliwców.

Napełniając powietrze potężnym hukiem lecą zgrabne dwusilnikowe bombowce odrzutowe. Lecą w ciasnym szyku, w kilkunastometrowych zaledwie odstępach, demonstrując wspaniałą technikę pilotażu.

I wreszcie — śmigłe i zwinne myśliwce z odgiętymi do tyłu skrzydłami.

Cichnie warkot silników. Przelot samolotów dobiega końca. Ale oto bezszelestnie pojawia się nad placem trójka myśliwców najnowszej konstrukcji. Lecą zostawiając za sobą smugę ognia. Te wspaniałe samoloty prowadzi generał Frey-Bielecki. Nad placem zniżają się nieco, by za chwilę wyprysnąć pionowym prawie lotem prosto w słońce.

Narastająca fala entuzjazmu wita teraz oddziały zmotoryzowane.

Szeroki wjazd na plac zapełnia się masą samochodów. Na nowiutkich „Lublinach" polskiej produkcji jedzie piechota zmotoryzowana. Czwórkami siedzą na ławkach ciężarówek żołnierze oddziałów spadochronowo - desantowych.

Przez tłumy przebiega szmer podziwu. Na trasie defilady ukazują się nowe typy samochodów — opancerzone wozy do przewożenia piechoty. Pozwalają one piechurom podjechać do samych okopów wroga. Sterczą ku górze lufy karabinów maszynowych, wysuwają się antenowe maszty radiostacji.

Przed trybuną kolumny artylerii

Jadą teraz oddziały obrony przeciwlotniczej. I tutaj widzimy nowy, najwyższej jakości sprzęt bojowy. Za kolumną terenowych aut z zamontowanymi na nich karabinami maszynowymi ukazują się „łaziki", ciągnące sprzężone po dwa — przeciwlotnicze karabiny maszynowe na nowoczesnych dwukołowych lawetach. Dalej inne, jeszcze groźniejsza dla atakujących samolotów broń: poczwórne ciężkie karabiny maszynowe.

Nie kończącą się kolumną defiluje z kolei artyleria zmotoryzowana różnych rodzajów.

Na 3-osiowych wielkich samochodach nadjeżdża artyleria rakietowa — słynne „katiusze".

Gdy po ciężkich działach z gąsienicowymi ciągnikami ukazują się na placu czołgi, entuzjazm tłumów osiąga punkt kulminacyjny.

Za czołgami — działa pancerne z daleko wysuniętymi do przodu lufami.

Odczuwa się wyraźnie drżenie, dygotanie ziemi. Potężny huk głuszy oklaski i okrzyki. Defilują ciężkie czołgi typu „Józef Stalin" — kilkudziesięciotonowe masy stali.

Rozpoczyna się defilada sportowa — parada zdrowia i tężyzny. Otwiera ją trójka naszych znanych sportowców: mistrz Europy w boksie — Leszek Drogosz, który niesie biało-czerwony sztandar, zasłużona mistrzyni sportu, reprezentantka Polski w gimnastyce — Helena Rakoczy i wielokrotna reprezentantka Polski w koszykówce, mistrz sportu — Romualda Gruszczyńska.

Dalej idą członkowie różnych zrzeszeń.

Rozlegają się dźwięki fanfar. To harcerze — gospodarze części młodzieżowej Pałacu Kultury i Nauki otwierają paradę młodości. Przez całą szerokość trasy transparent — „Jesteśmy szczęśliwym pokoleniem naszej ukochanej Ojczyzny".

Przed trybuną defiluje 15 tys. dziewcząt i chłopców.

Wspaniała parada młodości, słońca i radości zamyka mieniący się gamą kolorów las flag tych państw, których młodzi przedstawiciele już za kilka dni gościć będą w Warszawie na V Festiwalu.

Ludzie Kraju Rad uroczyście obchodzili Święto Odrodzenia Polski

Akademia w Moskwie

MOSKWA. Mieszkańcy stolicy Związku Radzieckiego uczcili Święto Odrodzenia Polski na uroczystej akademii zorganizowanej 21 bm. przez Wszechzwiązkową Centralną Radę Związków Zawodowych, Wszechzwiązkowe Towarzystwo Łączności Kulturalnej z Zagranicą, Ministerstwo Kultury ZSRR i Komitet Słowiański ZSRR.

Salę Kolumnową Domu Związków Zawodowych w Moskwie, w której odbyła się akademia, wypełnili po brzegi przedstawiciele moskiewskich zakładów pracy, świata nauki i kultury, reprezentanci Armii Radzieckiej oraz młodzieży.

Miejsca w prezydium zajmują: zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR W. A. Kuczerenko, W. A. Małyszew, I. F. Towosjan, Marszałek Związku Radzieckiego I. O. Koniew, radzieccy mężowie stanu i działacze społeczni, budowniczowie Pałacu Kultury i Nauki im. Stalina, przodownicy pracy.

Referat wygłasza Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej RFSRR M. P. Tarasow. Mówca stwierdza, że powstanie nowej Polski było wielkim zwycięstwem polskich mas pracujących i zarazem wydarzeniem o wielkim znaczeniu międzynarodowym. Wspaniałe osiągnięcia Polski Ludowej są przede wszystkim wynikiem ofiarnej pracy najszerszych mas ludowych i ich udziału w rządzeniu państwem.

M. P. Tarasow podkreśla następnie, że przyjaźń narodów polskiego i radzieckiego, pogłębiająca się z roku na rok, przyczynia się do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów Europy, że naród polski wnosi wielki wkład w szlachetne dzieło pokoju.

Serdecznie witają zebrani wchodzącego na trybunę ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego PRL w ZSRR W. Lewikowskiego. Przekazuje on ludności Moskwy i całemu narodowi radzieckiemu gorące, braterskie pozdrowienia od narodu polskiego.

Uroczysta akademia w Warszawie

Dziesięć lat ofiarnej pracy narodu polskiego dało imponujące wyniki

Referat tow. Aleksandra Zawadzkiego

TOWARZYSZE I OBYWATELE! DRODZY NASI GOŚCIE!

Zgromadziła nas w tej wspaniałej sali Pałacu Kultury i Nauki, wzniesionego przez naszych radzieckich przyjaciół i ofiarowanego przez rząd ZSRR narodowi polskiemu, uroczystość 11-tej rocznicy powstania Polski Ludowej i 10 rocznica dnia gdy zjednoczony naród polski na całej ziemi ojczystej po Odrę i Nysę i szeroki Bałtyk obchodził po raz pierwszy swoje narodowe Swięto Odrodzenia. Obchodzimy to święto w radosnym zespoleniu wszystkich patriotów polskich, w serdecznej przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego, Chin Ludowych i wszystkich europejskich i azjatyckich krajów demokracji ludowej, których przedstawicieli całym sercem gościmy w naszej stolicy i na naszej dzisiejszej uroczystości (oklaski).

Minione dziesięć lat były latami wielkiego i ofiarnego wysiłku ludzi pracy polskich miast i wsi — wysiłku realizowanego w uporczywej walce klasowej, w codziennym przezwyciężaniu niezliczonych trudności, wyrastających z dziedzictwa, pozostawionego nam przez rządy wyzyskiwaczy oraz przez zniszczenia lat wojny i okupacji.

Podsumowanie dziesięciu lat tego wysiłku dało nam imponujący a bezspornie prawdziwy obraz naszej dzisiejszej ojczyzny — Polski Ludowej, obraz sytuacji naszego kraju i naszego państwa ludowego, obraz stanu narodu i jego mocy dzieży. Najbardziej istotna cecha tego obrazu jest nieustanny powszechny rozwój, wzrost, pięcie się wzwyż, postęp — rewolucyjny proces kształtowania się na nowo, na nowym socjalistycznym gruncie ustrojowym, w nowym socjalistycznym duchu — kraju, państwa, narodu i form jego życia.

Jakże inaczej niż w r. 1939 wygląda Polska dziś w jedenastym roku władzy ludowej.

W roku 1955 osiągnęliśmy już poziom produkcji przemysłowej w przeliczeniu na jednego mieszkańca 5,7 raza wyższy od przedwojennego. Stali produkujemy 4,3 miliona ton — prawie trzykrotnie więcej niż w roku 1938. Maszyn, licząc na jednego mieszkańca — 9 razy więcej niż przed wojną. Węgla wydobywamy obecnie 93,5 miliona ton, to znaczy 2,5 raza więcej niż przed wojną. Dzięki rosnącemu wyposażeniu naszego przemysłu w nowoczesną technikę — już dzisiaj jesteśmy w stanie produkować poważną część pierwszorzędnego wyposażenia niezbędnego dla obrony kraju.

Na gruncie rozbudowy gospodarki narodowej podnosi się stopa życiowa narodu. Wzrosło spożycie przez ludność artykułów rolniczych — jak chleb, mięso, tłuszcze, cukier, a także artykułów przemysłowych.

Czemu zawdzięczamy wszystkie nasze dotychczasowe zdobycze?

Podstawowym źródłem wszystkich naszych osiągnięć jest fakt, że dzięki obaleniu panowania klas wyzyskujących, dzięki stworzeniu władzy ludowej wyzwolone zostały w naszym kraju dotąd utajone, marnowane i lekceważone zasoby energii, talentów i entuzjazmu, tkwiące w polskich masach pracujących.

Władza ludowa zapewniła rewolucyjny rozmach i szerokie pole działania wszystkim ludziom pracy w Polsce, zbudziła w masach pracujących wiarę we własne siły i gotowość do bohaterstwa pracy.

Nasza klasa robotnicza była i jest czołową siłą narodu w walce o odbudowę kraju ze zniszczeń wojennych, o budownictwo nowej, socjalistycznej ojczyzny.

Niełatwy trud chłopa polskiego dostarczał i dostarcza coraz większego wkładu w socjalistyczne budownictwo.

Coraz większy jest udział inteligencji polskiej — naszych inżynierów, techników i konstruktorów, naszych uczonych, naszych pisarzy i artystów — w budowie nowego życia narodu.

Bez udziału ich wszystkich, bez wytężonego udziału i klasy robotniczej, i chłopów pracujących, i inteligencji polskiej nie do pomyślenia byłoby wielkie dzieło naszego budownictwa socjalistycznego.

Swe sukcesy i osiągnięcia kraj nasz i naród zawdzięcza mądremu kierownictwu rewolucyjnej partii klasy robotniczej — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, która oświetla naszą drogę jasnym promieniem nauki Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina, której słuszna linia polityczna wytycza drogi dla twórczego wysiłku całego narodu (oklaski).

Nasze sukcesy i osiągnięcia zawdzięczamy zasadniczemu zwrotowi w stosunkach między narodem polskim a narodami Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, przyjaźni i współpracy ze Związkiem Radzieckim, tej ogromnej a bezinteresownej pomocy, jaką niesie nam rząd radziecki i ludzie radzieccy we wszystkich trudnościach, na jakie napotykaliśmy i przy wszystkich naszych śmiałych przedsięwzięciach.

* * *

W parze z osiągnięciami naszego socjalistycznego budownictwa, z rozwojem kultury i z umacnianiem obronności naszego państwa, z pogłębieniem się zespolenia naszego narodu we Froncie Narodowym pod przewodem klasy robotniczej i jej partii, idzie wzrost znaczenia i powagi Polski Ludowej w świecie, aktywizacja jej pokojowej polityki zagranicznej.

Dzięki pokojowej i postępowej postawie Polski Ludowej, zabezpieczyliśmy w sposób szczególnie skuteczny podstawowe nasze interesy narodowe. Wszystkie nasze granice — od wschodu, zachodu i południa — to granice przyjaźni i pokoju, granice łączące nas z bratnimi krajami socjalizmu. Nasza granica na Odrze i Nysie, dzięki Układowi Zgorzeleckiemu, którego 5-lecie niedawno uroczyście obchodziliśmy, po obu stronach tej granicy, stała się granicą przyjaźni narodu polskiego z ludem niemieckim. Na straży bezpieczeństwa Polski i jej granicy zachodniej stoi dziś nie tylko naród polski i wsławione w bojach wraz z niezwyciężoną Armią Radziecką nasze ludowe Wojsko Polskie lecz cały obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, łącznie z Niemiecką Republiką Demokratyczną — uczestnikiem i sygnatariuszem Układu Warszawskiego.

Układ Warszawski stanowi ważne ogniwo bezpieczeństwa w Europie i świecie. Za układem tym stoi potęga Związku Radzieckiego, stoją siły wszystkich krajów demokracji ludowej, stoi poparcie i solidarność Chin Ludowych.

Polska Ludowa, wraz ze Związkiem Radzieckim, wszystkimi krajami demokracji ludowej i wszystkimi ludźmi w świecie, którzy pragną utrwalenia pokoju i odprężenia w stosunkach międzynarodowych gorąco popiera bezspornie słuszne prawo Chińskiej Republiki Ludowej do przedstawicielstwa w ONZ oraz także prawo narodu chińskiego do jego wyspy Taiwan (oklaski). Jesteśmy przekonani, że słuszne postulaty największego narodu Azji zostaną rychło i w pełni urzeczywistnione (oklaski).

TOWARZYSZE!

Rocznica naszego święta narodowego przypada w doniosłej chwili, gdy w Genewie obraduje konferencja czterech mocarstw. Uczucia narodu polskiego są z delegacją radziecką, która reprezentuje te podstawowe zasady stosunków między narodami, głoszone przez kraje socjalizmu, które zgodne są z przekonaniami milionów miłujących pokój ludzi na całym świecie, bez względu na różnice światopoglądowe, religijne i przekonań politycznych.

Przebieg obrad genewskich od pierwszych dni dobitnie świadczy, że Związek Radziecki nie szczędzi wysiłków dla osiągnięcia odprężenia oraz przywrócenia i umocnienia wzajemnego zaufania w stosunkach między państwami.

Wystąpienia towarzysza Bułganina w Genewie świadczą, że delegacja radziecka niezłomnie dąży do znalezienia — wspólnymi wysiłkami uczestników konferencji — skutecznej drogi i środków, wiodących do stopniowego rozwiązania nie uregulowanych zagadnień międzynarodowych.

Naród polski pragnie gorąco, aby wszyscy uczestnicy konferencji wykazali dobrą wolę i przyczynili się do osiągnięcia porozumienia w Genewie.

TOWARZYSZE!

Ojczyzna nasza — Polska Ludowa, stanowi dziś mocne ogniwo światowych sił pokoju.

Autorytet i poważanie Polski wśród narodów zależą i będą zależały w decydującym stopniu od naszej siły wewnętrznej, od dalszego rozwoju naszej gospodarki i kultury, od dalszego coraz głębszego zespalania się naszego narodu we Froncie Narodowym.

Nasze osiągnięcia nie uwalniają nas w żadnym wypadku od obowiązków widzenia niedostatków i braków w naszej pracy. Tylko trzeźwa ocena tych braków pozwoli nam w sposób słuszny określić zadania na przyszłość, wytyczyć kierunek naszego dalszego posuwania się naprzód.

Jakie są ogólne wnioski, które wyciągnąć musimy z przeglądu naszych dotychczasowych osiągnięć, z trzeźwej analizy naszych niedomagań?

Trzeba:

— Wzmagać dalej naszą pracę nad wszechstronnym umacnianiem naszej Ojczyzny — Polski Ludowej, podnoszeniem jej potencjału gospodarczego i kulturalnego.

— Dalej umacniać więź wszechstronnej współpracy i serdecznej przyjaźni ze Związkiem Radzieckim i ze wszystkimi krajami obozu socjalizmu, wnosić dalszy wkład w walkę naszego obozu socjalistycznego o utrwalenie pokoju (oklaski).

— Dalej rozbudowywać i osiągać szybszy wzrost przemysłu ciężkiego, albowiem przemysł ciężki jest podstawą rozwoju całej gospodarki narodowej oraz podstawą obronności kraju.

— Na gruncie wzrostu produkcji przemysłowej i rolniczej, na gruncie wzrostu wydajności pracy w przemyśle i rolnictwie zapewnić dalszy stopniowy wzrost stopy życiowej ludzi pracy w mieście i na wsi.

Rozwijajmy więc we wszystkich dziedzinach naszej gospodarki socjalistyczne współzawodnictwo, zmierzające do powiększenia wydajności pracy każdego pracownika, do zwiększenia produkcji ogólnej naszego przemysłu i rolnictwa!

Przestrzegajmy nieugięcie systemu oszczędności w całej gospodarce narodowej.

Pracujmy niezmordowanie nad wprowadzeniem do wszystkich dziedzin naszej gospodarki narodowej najnowocześniejszej, wysokowydajnej techniki!

Nie szczędźmy trudu dla dalszego utrwalenia niepodległości i nienaruszalności granic naszej Ojczyzny.

Stoją przed nami zadania niełatwe i nieproste. Wykonać je można tylko wtedy, jeśli każdy obywatel będzie się czuł współgospodarzem swego kraju i państwa ludowego.

III Plenum Komitetu Centralnego naszej partii zwróciło szczególną uwagę na walkę z wszelkimi biurokratycznymi wypaczeniami w naszym życiu, na ścisłe przestrzeganie ludowej praworządności, na wszechstronne rozwijanie demokracji w życiu państwowym i społecznym. O tych wskazaniach III Plenum KC partii winniśmy wszyscy pamiętać na codzień, gdyż jest to najpewniejsza droga do dalszego umacniania więzi między państwem ludowym a najszerszymi masami ludowymi, do wyzwalania coraz nowych i coraz potężniejszych sił twórczych narodu.

Niech żyje Polska Ludowa, państwo wszystkich ludzi pracy naszego kraju, troskliwa matka dla wszystkich dzieci polskiej ziemi! (Burzliwe oklaski).

Niech żyje serdeczna przyjaźń i sojusz Polski ze Związkiem Radzieckim — pierwszym państwem robotników i chłopów, potężnym mocarstwem socjalistycznym, wypróbowanym przyjacielem narodu polskiego! (Burzliwa owacja).

Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, awangarda polskiej klasy robotniczej, mądry kierownik, organizator i wychowawca narodu w wielkim dziele budownictwa socjalistycznego! (Burzliwa owacja).

Przyjaźń łącząca wszystkie kraje demokracji i socjalizmu jest nienaruszalna i wieczysta

Przemówienie sekretarza KC KPZR Michaiła Susłowa

DRODZY TOWARZYSZE!

Niech wolno mi będzie przekazać w imieniu rządu radzieckiego i Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, w imieniu całego narodu radzieckiego — braterskie gorące pozdrowienia wam i w waszych osobach całemu narodowi polskiemu z okazji wielkiego święta narodowego—rocznicy odrodzenia nowej ludowo-demokratycznej Polski (długotrwałe oklaski).

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

Ludzie radzieccy cieszą się gorąco wraz z narodem polskim w dniu jego święta narodowego. Czas, który minął od chwili, kiedy siły zbrojne Związku Radzieckiego i bojowe oddziały Wojska Polskiego wyzwoliły terytorium Polski od zaborców faszystowskich, unaocznił dobitnie wszystkim, że w historii waszego narodu rozpoczęła się prawdziwie nowa epoka, epoka narodowego i społecznego odrodzenia Polski.

W okresie jedenastu lat władzy ludowo-demokratycznej naród polski przebył pełną chwały drogę walki i zwycięstw. Z klasą robotniczą i jej awangardą rewolucyjną — Polską Zjednoczoną Partią Robotniczą na czele — naród polski na zawsze utwierdził w swym kraju ustrój demokracji ludowej oraz pomyślnie rozwija i umacnia nową, wolną, niezawisłą Polskę ludowo-demokratyczną.

Z kraju dawniej zacofanego pod względem gospodarczym i wyzyskiwanego okrutnie przez imperialistów — Polska, dzięki ofiarnej pracy swego narodu, przekształciła się we wszechstronnie rozwinięte państwo przemysłowe. Dziś bezsporny już jest fakt, że Polska Rzeczpospolita Ludowa stała się jednym z największych państw przemysłowych Europy.

Widzimy także, że naród polski pomyślnie walczy o rozwój produkcji rolniczej, o rozszerzenie produkcji artykułów powszechnego użytku i o podniesienie stopy życiowej ludności.

Równocześnie z rozwojem gospodarki pomyślnie rozwija się w Polsce Ludowej nauka, kultura i sztuka, które stały się dostępne dla najszerszych mas ludzi pracy.

Sukcesy narodu polskiego niezmiernie utrwaliły niezawisłość i suwerenność Polski Ludowej, umocniły jej stanowisko na arenie międzynarodowej. Dziś Polska Rzeczpospolita Ludowa odgrywa poważną rolę w życiu międzynarodowym i bierze aktywny udział we wszystkich wysiłkach miłujących pokój narodów zmierzających do zapewnienia pokoju na całym świecie.

Poważne sukcesy narodu polskiego w sposób przekonywający ukazują wyższość ustroju ludowo-demokratycznego nad ustrojem kapitalistycznym, wielką, żywotną siłę zwycięskiej nauki Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina. Osiągnięcia narodu polskiego podobnie jak i mas pracujących wszystkich krajów demokracji ludowej budujących socjalizm, raz jeszcze potwierdzają wspaniałe słowa Lenina, że socjalizm kryje w sobie gigantyczne siły i że ludzkość wkroczyła obecnie w nowe, rokujące niezwykle wspaniałe możliwości stadium rozwoju.

W walce o odrodzenie silnej, niezawisłej, ludowo-demokratycznej Polski, o budowę podstaw socjalizmu w swym kraju naród polski miał i ma wiernych przyjaciół w narodach Związku Radzieckiego i innych krajów potężnego obozu socjalistycznego (oklaski).

Naród radziecki wysoko ceni przyjaźń z wolnym narodem polskim. Ze szczerą sympatią i miłością obserwuje on twórcze osiągnięcia bratniego narodu polskiego, szczerze cieszy się i zachwyca waszymi wspaniałymi sukcesami w pokojowej, twórczej pracy (oklaski).

Przyjaźń i współpraca naszych narodów, które zacieśniły się i zahartowały w latach wspólnej walki wyzwoleńczej przeciwko najeźdźcom faszystowskim, rozwinęły się następnie w powojennych latach pokojowego budownictwa.

Niedawno narody Polski i Związku Radzieckiego uroczyście obchodziły chlubną 10 rocznicę zawarcia układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między naszymi krajami, rocznicę, która przekształciła się w potężną manifestację nienaruszalnej, braterskiej przyjaźni radziecko-polskiej.

Przekazanie Polsce w formie daru, zbudowanego siłami i środkami Związku Radzieckiego wspaniałego, majestatycznego Pałacu Kultury i Nauki, w którym odbywa się dzisiejsza uroczysta akademia, jest nowym dowodem przyjaźni — polsko-radzieckiej. Niech Pałac ten stanie się potężnym symbolem wielkiej, wieczystej przyjaźni między naszymi narodami! (Burzliwe długotrwałe oklaski).

Przyjaźń łącząca wszystkie kraje obozu demokracji i socjalizmu jest nienaruszalna i wieczysta.

Przyjaźń ta jest największym, najdonioślejszym czynnikiem współczesnego życia międzynarodowego.

Dalsze zacieśnienie jedności między narodami Związku Radzieckiego a narodami krajów demokracji ludowej znalazło wyraz w układzie o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej ośmiu państw, zawartym w maju br. w waszej stolicy — Warszawie. Wyniki warszawskiej konferencji w sprawie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie mają historyczne znaczenie i są nowym dobitnym świadectwem zwartości i niezłomnej siły krajów obozu pokoju, demokracji i socjalizmu.

Związek Radziecki, Polska i wszystkie kraje obozu socjalistycznego, które rozwijają swą gospodarkę, są żywotnie zainteresowane w utrzymaniu długotrwałego pokoju i w zapewnieniu bezpieczeństwa narodów. Rząd radziecki i rządy krajów demokracji ludowej, mając poparcie wszystkich postępowych ludzi na całym świecie, walczą niestrudzenie i konsekwentnie o utrwalenie pokoju i osłabienie napięcia międzynarodowego.

Narody naszych krajów i postępowi ludzie całego świata z ogromną uwagą śledzą przebieg genewskiej konferencji szefów rządów czterech mocarstw.

Prości ludzie we wszystkich krajach gorąco pragną, aby uczestnicy tej konferencji wspólnym wysiłkiem znaleźli sposoby pokojowego uregulowania nie rozwiązanych problemów międzynarodowych (oklaski).

Poważnym wkładem do sprawy pokoju, przyjaźni i bezpieczeństwa narodów były rozmowy między rządowymi delegacjami Związku Radzieckiego i Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, normalizacja i poprawa stosunków radziecko-jugosłowiańskich. Wyniki rozmów w Belgradzie wykazały, że mimo knowań wrogich sił, stosunki przyjaźni i współpracy między Związkiem Radzieckim a Jugosławią mają wszelkie możliwości umocnienia się i dalszego rozwoju. Należy z dużym zadowoleniem podkreślić, że Polska i wszystkie kraje obozu socjalistycznego wykazały całkowitą jednomyślność w ocenie wyników rozmów radziecko-jugosłowiańskich, całkowitą jedność poglądów w sprawach dotyczących dalszego pogłębienia i umocnienia przyjaźni między Związkiem Radzieckim a Jugosławią, między krajami demokracji ludowej a Jugosławią, odpowiada to bowiem żywotnym interesom ich narodów, interesom pokoju i socjalizmu (oklaski).

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

Nie ulega wątpliwości, że Polska Ludowa w najbliższych latach osiągnie jeszcze wspanialsze sukcesy we wszystkich dziedzinach budownictwa gospodarczego i kulturalnego, w walce o podniesienie dobrobytu ludzi pracy, w walce o zwycięstwo socjalizmu.

Ludzie pracy Polski mogą nie wątpić, że naród radziecki będzie również nadal ich niezawodnym, szczerym przyjacielem, będzie również nadal rozwijać i umacniać współpracę gospodarczą i kulturalną między naszymi zaprzyjaźnionymi krajami, będzie udzielać narodowi polskiemu wszechstronnej pomocy i poparcia w budowie nowego wspaniałego życia socjalistycznego (długotrwałe oklaski).

Niech żyje bratnia Polska Rzeczpospolita Ludowa — trwałe ogniwo niezwyciężonego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu! (Burzliwe długotrwałe oklaski).

Niech żyje bohaterski naród polski budujący ofiarnie socjalizm! (Długotrwałe oklaski).

Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza — inspiratorka i organizatorka wszystkich zwycięstw narodu polskiego! (Burzliwe długotrwałe oklaski).

Niech żyje wieczna i nierozerwalna przyjaźń między narodem polskim i narodem radzieckim! (Długotrwała owacja — wszyscy wstają).

Czwartkowe posiedzenie szefów rządów czterech wielkich mocarstw w Genewie

GENEWA. Na czwartkowym posiedzeniu szefów rządów czterech mocarstw przewodniczył N. A. Bułganin. Uczestnicy konferencji zapoznali się ze sprawozdaniem złożonym przez ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, którzy w czwartek przed południem rozpatrywali problem bezpieczeństwa zbiorowego w Europie i kwestię niemiecką. Postanowiono polecić ministrom spraw zagranicznych, by kontynuowali badanie powyższych problemów.

W toku czwartkowego posiedzenia szefów rządów delegacja radziecka przedstawiła następujące propozycje:

1 Podstawowe zasady układu między istniejącymi w Europie ugrupowaniami państw.

2 Projekt uchwały konferencji czterech mocarstw w sprawie redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej.

Na porządku dziennym czwartkowego posiedzenia znajdowała się sprawa redukcji zbrojeń oraz — według sformułowania przewodniczącego delegacji radzieckiej — kwestia zakazu broni atomowej. Wszyscy szefowie czterech mocarstw przedstawili swój punkt widzenia na omawiane problemy.

Przewodniczący delegacji radzieckiej Bułganin oświadczył, że rząd radziecki rozwijając i uzupełniając poprzednio sformułowane tezy — wnosi obecnie propozycje dotyczące redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej. Zaznaczył on przy tym, że wprowadzenie w życie szerokiego programu rozbrojenia możliwe jest jedynie i tylko pod warunkiem zakończenia zimnej wojny oraz przywrócenia niezbędnego zaufania w stosunkach między państwami, czego niestety w chwili obecnej nie ma.

Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR przypomniał radzieckie propozycje rozbrojeniowe z dnia 10 maja po czym oświadczył:

Mówimy o zakończeniu zimnej wojny nie dlatego, że nie pokoi ona nas więcej niż innych, mówimy o tym dlatego, że atmosfera, jaka powstała wskutek zimnej wojny nie da się pogodzić z naszym pragnieniem ustanowienia dobrych stosunków między nami. Zdaniem delegacji radzieckiej byłoby rzeczą celową, by szefowie rządów zalecili Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęcie deklaracji, zmierzającej do położenia kresu zimnej wojnie, do złagodzenia obecnego napięcia i utworzenia atmosfery niezbędnego zaufania w stosunkach między państwami, bez czego nie można mówić poważnie o uregulowaniu nie rozwiązanych problemów międzynarodowych.

Następnie zabrał głos prezydent USA Eisenhower. Oświadczył on, że podziela pogląd, iż sprawa rozbrojenia jest bardzo doniosła kwestią. Nie można — powiedział prezydent USA — osiągnąć trwałego porozumienia w sprawie rozbrojenia, jeżeli nie stworzy się systemu ścisłej kontroli i inspekcji. Toteż sprawa kontroli posiada dla USA pierwszorzędne znaczenie.

Zwracając się do delegacji radzieckiej, prezydent Eisenhower oświadczył, że ZSRR i USA są wielkimi mocarstwami, które dysponują nową i straszliwą bronią. Dlatego też prezydent USA proponuje zawarcie porozumienia między USA i ZSRR, przewidującego:

a) obie strony dostarczą sobie nawzajem wszelkich danych o urządzeniach militarnych, znajdujących się na terenie całego kraju,

b) oba kraje umożliwią sobie nawzajem dokonywanie zdjęć fotograficznych z powietrza nad terytorium każdego z nich.

Mówca oświadczył, że szefowie czterech mocarstw powinni zlecić swym przedstawicielom w podkomisji rozbrojeniowej ONZ, by przede wszystkim zajęli się zbadaniem problemów inspekcji i sprawozdawczości.

Następny mówca, premier francuski Faure wyraził zgodę na propozycje prezydenta Eisenhowera. Podkreślił on, że przywiązuje wielką wagę do problemu kontroli, którą nazwał „sercem całego zagadnienia". Mówca zapowiedział w końcu, że dnia 22 lipca przedstawi memorandum francuskie w sprawie rozbrojenia.

Z kolei zabrał głos premier Wielkiej Brytanii Eden. Oświadczył on na wstępie, że wita z zadowoleniem propozycje rozbrojeniowe ZSRR z 10 maja rb., ponieważ zbliżyły one znacznie stanowiska Anglii, Francji, USA i ZSRR w sprawie rozbrojenia. Mówca wyraził zgodę na propozycję Eisenhowera, dotyczącą kontroli i oświadczył, że uważa za słuszne, iż rząd radziecki wiąże kwestię rozbrojenia ze sprawą przywrócenia zaufania w stosunkach międzynarodowych. Należy — powiedział premier Eden — stworzyć atmosferę zaufania między państwami. Wówczas będzie można skutecznie rozwiązać problem rozbrojenia i inne zagadnienia międzynarodowe.

Premier brytyjski oświadczył dalej, że należy problem rozbrojenia rozwiązywać etapami. Obecna konferencja szefów rządów powinna być początkiem na drodze do rozwiązania problemu rozbrojenia. Wielka Brytania — zaznaczył mówca — stawia pytanie, czy nie można byłoby zastosować metody wspólnej kontroli wojsk na zgodnie ustalonym terenie „po obu stronach linii dzielącej obecnie Wschód od Zachodu w Europie".

Propozycja ta — podkreślił premier Eden — nie mieści się w ramach o wiele szerszych wniosków, dotyczących powszechnego rozbrojenia. Niemniej jednak mogłaby ona stanowić próbę na przyszłość.

Następnie zabrał głos szef delegacji radzieckiej Bułganin jako przewodniczący dzisiejszego posiedzenia. Oświadczył on, że szczere deklaracje szefów wielkich mocarstw w tak doniosłej sprawie, jak rozbrojenie — będą miały niezwykle ważne znaczenie. Mówca zaproponował, by uczestnicy konferencji polecili ministrom spraw zagranicznych opracowanie projektu zalecenia zarówno dla szefów rządów jak i dla ONZ. Prezydent Eisenhower wyraził zgodę na propozycje Bułganina. Zgodzili się z nią również pozostali szefowie rządów.

Grupa zasłużonych przedstawicieli społeczeństwa udekorowana wysokimi odznaczeniami państwowymi

WARSZAWA. W dniu 20 bm. w Sali Kolumnowej Rady Państwa odbyła się uroczystość dekoracji stukilkudziesięcioosobowej grupy zasłużonych przedstawicieli społeczeństwa wysokimi odznaczeniami państwowymi, przyznanymi im przez Radę Państwa z okazji Święta Odrodzenia. Dekoracji dokonał Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki. Na uroczystości obecni byli: Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, zastępcy przewodniczącego Rady Państwa: Franciszek Mazur i Wacław Barcikowski, sekretarz KC PZPR Jerzy Morawski, sekretarz Rady Państwa Marian Rybicki oraz członkowie Rady Państwa i rządu.

Orderem „Budowniczych Polski Ludowej" odznaczeni zostali: Władysław Broniewski — poeta, którego twórczość związana jest z rewolucyjną walką polskich mas pracujących; inż. mgr. Cezary Lubiński — wybitny konstruktor wielkich mostów, laureat nagrody państwowej I stopnia, twórca wielu śmiałych konstrukcji na wielkich budowlach planu 6-letniego, Józef Mitręga — zasłużony hutnik, kierownik wydziału stalowni huty „Bobrek".

Orderem „Sztandar Pracy" I klasy odznaczeni zostali: artysta dramatyczny Wojciech Brydziński, profesor Akademii Sztuk Plastycznych, scenograf Władysław Daszewski, kierownik montażu przedsiębiorstwa „Mostostal" Leopold Gromulski, rektor Akademii Medycznej w Warszawie prof. Marcin Kacprzak, aktor i reżyser Władysław Krasnowiecki, wybitny uczony prof. dr Świętosławski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Energetyki inż. Eugeniusz Zadrzyński, inżynier energetyk Władysław Walloni oraz zasłużeni działacze ruchu robotniczego Władysław Kowalski i Aleksander Lenowicz.

Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski otrzymał poeta Stanisław Ryszard Dobrowolski.

Niemcy oczekują
że cztery wielkie mocarstwa znajdą drogi do rozwiązania spornych problemów

BERLIN. Agencja ADN opublikowała oświadczenie złożone przez Komitet do Spraw Jedności Niemiec w związku z konferencją szefów rządów czterech mocarstw.

„Miliony Niemców — głosi oświadczenie — kierują w tych dniach spojrzenia ku Genewie. Naród niemiecki, podobnie jak wszystkie inne narody, oczekuje, że cztery wielkie mocarstwa znajdą drogi do pokojowego rozwiązania spornych problemów w duchu wzajemnego zrozumienia i szacunku".

„Komitet do Spraw Jedności Niemiec — stwierdza dalej oświadczenie — domaga się rozładowania napięcia w sytuacji międzynarodowej, stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego i przerwania „zimnej wojny".

Oświadczenie podkreśla, że prowadzona obecnie w Niemczech zachodnich polityka wskrzeszania Wehrmachtu stanowi przeszkodę w osiągnięciu wzajemnego zrozumienia między Niemcami i osłabieniu napięcia międzynarodowego, stwarza niebezpieczeństwo nowej wojny oraz utrudnia pokojowe zjednoczenie Niemiec.

Pokrótce

z kraju:

PIERWSZE ZBOŻE DLA PAŃSTWA

POZNAŃ. Chociaż żniwa dopiero się rozpoczęły, w województwie poznańskim są chłopi, którzy już obecnie sprzedali państwu całą ilość zboża przypadającą na ich gospodarstwa z tytułu obowiązkowych dostaw. Jednym z takich jest Mikołaj Kopczyński, średniorolny chłop ze wsi Kopojno w powiecie Konin. Natychmiast po sprzątnięciu zboża przystąpił on do omłotów, a w dniu 20 lipca zawiózł ziarno do punktu skupu w Tarszewie.

300 MILIONÓW RUBLI OBROTÓW NA TARGACH POZNAŃSKICH

POZNAŃ. Jak informuje biuro prasowe XXIV MTP — polskie centrale handlu zagranicznego osiągnęły w dniu 20 bm. na Targach obroty, przekraczające sumę 300 milionów rubli (siedemdziesiąt pięć milionów dolarów).

DELEGACJE MŁODZIEŻY POLONII ZAGRANICZNEJ PRZYBYŁY DO WARSZAWY

20 bm. na zaproszenie polskiego komitetu organizacyjnego V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów przybyły do Warszawy grupy dziewcząt i chłopców Polonii zagranicznej. Są to delegacje młodzieży Polonii Francuskiej, Niemieckiej Republiki Federalnej, Austrii i Danii. Wzięły one udział w uroczystościach Święta Odrodzenia Polski. Zwiedzą nasz kraj oraz uczestniczyć będą w V Festiwalu Młodzieży i Studentów.

ze świata:

Z POBYTU RADZIECKIEJ DELEGACJI ROLNICZEJ W USA

NOWY JORK. Bawiąca w Stanach Zjednoczonych radziecka delegacja rolnicza przybyła 20 bm. do Cedar-Rapids w stanie Iowa, gdzie po zwiedzeniu urządzeń wielkiej rzeźni tego miasta wzięła udział w obiedzie wydanym na jej cześć przez komisję rolniczą izby handlowej miasta Waterloo.

PROWOKACJA W SAIGONIE

DELHI. 21 bm. w Saigonie (Wietnam Południowy) dokonano bezczelnej napaści na hotel, w którym mieści się siedziba Międzynarodowej Komisji Nadzoru i Kontroli. Chuligani wznosząc obrazliwe okrzyki pod adresem członków komisji wdarli się do hotelu i zniszczyli wszystkie dokumenty.

21 bm. przewodniczący Międzynarodowej Komisji Nadzoru i Kontroli M. J. Dessai (Indie) odrzucił „wyjaśnienie" złożone w związku z tymi wypadkami przez rząd południowo-wietnamski. Dessai oświadczył ministrowi spraw zagranicznych rządu południowo-wietnamskiego, że napaść na członków komisji była przygotowana z rozmysłem. W tym czasie, gdy chuligani demolowali siedzibę komisji, policja południowo-wietnamska wstrzymywała się od interwencji, stojąc bezczynnie w pobliżu hotelu.

WYBORY UZUPEŁNIAJĄCE WE FRANCJI

PARYŻ. W ubiegłą niedzielę odbyły się wybory samorządowe w Villeneuve-de-Berg (Ardenes).

Wybory przyniosły sukces kandydatowi wysuniętemu przez komunistów, socjalistów i republikanów postępowych — Pani Ressayre, który został ponownie wybrany.

Propozycja radziecka w sprawie podstawowych zasad układu między ugrupowaniami państw istniejącymi w Europie

GENEWA. Na czwartkowym posiedzeniu szefów rządów czterech mocarstw Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganin złożył propozycję zawarcia układu między ugrupowaniami państw istniejącymi w Europie.

Podajemy poniżej tekst tej propozycji:

Kierując się dążeniem do utrwalenia pokoju oraz uznając konieczność przyczynienia się wszelkimi sposobami do zmniejszenia napięcia międzynarodowego i do stworzenia atmosfery zaufania w stosunkach między państwami, rządy Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Francji i Wielkiej Brytanii postanowiły zgodnie, że zawarcie układu między państwami należącymi do paktu północnoatlantyckiego i unii zachodnio-europejskiej z jednej strony, a państwami należącymi do układu warszawskiego z drugiej strony odpowiadałoby interesom utrzymania pokoju w Europie. Układ taki mógłby się opierać na następujących zasadach:

1 Państwa należące do paktu północno-atlantyckiego i będące uczestnikami układów paryskich z jednej strony, oraz państwa należące do układu warszawskiego z drugiej strony zobowiązują się nie używać przeciwko sobie siły zbrojnej. Zobowiązanie to nie powinno naruszać prawa państwa do samoobrony, czy to indywidualnej czy zbiorowej, przewidzianej przez artykuł 51 Karty Narodów Zjednoczonych w wypadku zbrojnej agresji.

2 Państwa — strony układu zobowiązują się, że będą się konsultować w wypadku, gdyby powstały między nimi różnice zdań lub spory mogące zagrażać utrzymaniu pokoju w Europie.

3 Układ niniejszy ma charakter tymczasowy i pozostaje w mocy do chwili, gdy będzie zastąpiony przez inny układ dotyczący stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Represje francuskich kolonizatorów wobec ludności marokańskiej
Stan wyjątkowy w Casablance

PARYŻ. Sytuacja w Maroku jak wynika z doniesień agencji prasowych — jest nadal napięta. W Casablance trwa „stan wyjątkowy". Oddziały francuskiej policji i wojska, które poprzednio rozmieszczone były w różnych punktach miasta, zostały wycofane do śródmieścia. Utworzyły one „kordon sanitarny" wokół dzielnic zamieszkałych przez Francuzów.

W Casablance spłonęła wielka dzielnica zamieszkała przez ludność marokańską.

Prasa paryska w dalszym ciągu szeroko komentuje wydarzenia w Maroku. Dziennik „Franc Tireur" domaga się przeprowadzenia „szeroko zakrojonej czystki" wśród policji francuskiej w Maroku. Powodem tej „czystki" ma być fakt, że 15 bm. policja odmówiła wykonania rozkazu rozproszenia manifestacji ludności marokańskiej.

Konferencja dobiega końca

(Korespondencja z Genewy)

Wczorajszy, świąteczny dzień spędzili dziennikarze polscy bynajmniej nie świątecznie. Tylko półtorej godziny, w ciągu której podejmowaliśmy naszych kolegów z całego świata na skromnym coctailu, wydanym z okazji święta narodowego, było jedynym wytchnieniem, wytchnieniem zresztą bardzo problematycznym, jeśli się weźmie pod uwagę, że gospodarzy było nas dziewięciu, a gości przewinęło się koło stołu polskiego kilkuset. Duże wrażenie wśród części dziennikarzy zachodnich wywołał — naturalny naszym zdaniem — fakt, że zaprosiliśmy także pracowników obsługujących Dom Prasy. „Demokracja" — mówili z przekąsem niektórzy burżuazyjni dziennikarze. „Prawdziwa demokracja, szanująca każdą pracę" — mówiła większość, no i oczywiście zaproszeni pracownicy Domu Prasy.

Dzień wczorajszy był bardzo gorący. Rano odbyły się aż trzy konferencje niemieckie. Jedna — adenauerowska, na której obserwator z ramienia rządu w Bonn, Eckhardt próbował uspokajać dziennikarzy zachodnio-niemieckich, których nastrój jest pod psem. By zrozumieć ten nastrój, przypomnijmy sobie przytoczony wczoraj przeze mnie cytat z francuskiego „Monde", mówiący o tym, że koniec zimnej wojny byłby kresem kariery Adenauera. Sytuacja Adenauera staje się tym trudniejsza, że coraz więcej Niemców uważa za konieczne nawiązanie bezpośrednich rozmów między przedstawicielami Niemiec zachodnich i Niemiecką Republiką Demokratyczną, a więc to, o czym działacze NRD mówią od lat. W tym kierunku szła wypowiedź byłego wyższego urzędnika tzw. urzędu Blanka, pułkownika von Bonina, który przed kilku miesiącami podał się do dymisji na znak protestu przeciw polityce swego szefa oraz całego rządu Republiki Federalnej. Bonin i przebywająca wraz z nim w Genewie grupa Niemców z NRF apeluje do szefów rządów czterech mocarstw, by wpłynęli na oba rządy niemieckie, w kierunku rozpoczęcia przez nie rokowań na temat wyborów i innych kwestii dotyczących sytuacji w obu republikach.

Podobne sugestie znaleźliśmy w wypowiedziach innej grupy z Niemiec zachodnich, na konferencji prasowej z udziałem pastora Niemoellera i byłego ministra rządu Adenauera, Heinemanna.

Dziennikarzy tutejszych czeka jeszcze jedna konferencja prasowa — w poniedziałek w Muerren, odległym od Genewy o sto kilkadziesiąt kilometrów, Adenauer pragnie przemówić do opinii publicznej. Zobaczymy, co ma do powiedzenia przed wyjazdem do Moskwy, który jak brzmią pogłoski, ma nastąpić ósmego września.

Konferencja wielkiej czwórki dobiega końca. 22 lipca odbyły się 3 posiedzenia ministrów spraw zagranicznych. Późnym popołudniem rozpoczęło się posiedzenie szefów rządów, które w chwili nadawania wam tych słów jeszcze trwa. Posiedzenie to poświęcone było omówieniu problemu zbliżenia gospodarczego i kulturalnego.

Dziś czyli 23 lipca o 11-ej rozpocznie się prawdopodobnie ostatnie posiedzenie szefów rządów. Wysłuchają oni wniosków ministrów spraw zagranicznych i opracują dyrektywy do wszystkich punktów porządku obrad.

Sędziwa pani Genevieve Tabouis, która krąży po salach domu prasy z godnością należną oswiałemu w bojach dziennikarskich weteranowi, promienieje optymizmem. „Fakt — powiada — że na konferencję sprowadzono pospiesznie Stassena, Radforda, Gruenthera oraz Palevskyego i Mocha, świadczy, że w dziedzinie rozbrojenia możliwe jest osiągnięcie pewnego porozumienia". Faktem jest, że na wczorajszej konferencji prasowej rzecznik delegacji amerykańskiej oświadczył, że jego zdaniem już w chwili obecnej są do zanotowania pewne postępy i że istnieją widoki na dalsze.

Czekamy na komunikat końcowy z niecierpliwością. Wiemy już, że w październiku spotkają się znów w Genewie czterej ministrowie spraw zagranicznych. Do tego czasu rządy przeanalizują dokładnie wszystkie wnioski i sugestie, jakie wyłoniły się podczas narad oficjalnych i na nieoficjalnych spotkaniach szefów rządów.

Moja gospodyni, której o tym wczoraj zakomunikowałem, przyjęła tę wiadomość z dużym zadowoleniem. „Kiedy się spotkają — powiedziała — to wiadomo, że wojny nie będzie. To najważniejsze". Słowami tymi moja gospodyni wyraziła powszechnie tu panującą opinię.

KAZIMIERZ GOLDE

Nagrody państwowe

za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego, literatury i sztuki

Komitet nagród państwowych na dzień 22 lipca 1955 roku uchwalił przyznanie następujących nagród państwowych za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego, literatury i sztuki.

Podkomitet Nauki i Postępu Technicznego

Podkomitet Nauki i Postępu Technicznego

Sekcja Nauk Społecznych

Prof. dr Jerzy Kuryłowicz — za dzieło pt. „L'accentuation des langues indoeuropee'nnes".

Prof. dr Oskar Lange — za całość działalności naukowej w dziedzinie ekonomii i statystyki matematycznej.

Prof. dr Henryk Łowmiański — za całość prac naukowych w minionym 10-leciu, a w szczególności za dzieło pt. „Podstawy gospodarcze formowania się państw słowiańskich".

Prof. dr Stanisław Pigoń — za całość działalności naukowej ze szczególnym uwzględnieniem wydania korespondencji A. Mickiewicza.

Prof. dr Adam Schaff — za prace w zakresie filozofii w minionym dziesięcioleciu.

NAGRODY II STOPNIA

Prof. dr Kazimierz Budzyk — za całość pracy naukowej w minionym 10-leciu, a w szczególności za prace: „Przełom renesansowy w literaturze polskiej drugiej połowy XV w. i pierwszej połowy XVI w." oraz „Bibliografia konstytucji sejmowych XVII w. w Polsce"

Prof. dr Witold Doroszewski — za działalność naukową w dziedzinie językoznawstwa oraz za wybitne zasługi dla szerzenia kultury języka ojczystego.

Prof. dr Witold Hensel — za pracę pt. „Słowiańszczyzna wczesnośredniowieczna, zarys kultury materialnej".

Prof. dr Henryk Jabłoński — za całość pracy naukowej w dziedzinie historii najnowszej w okresie minionego dziesięciolecia.

Prof. dr Stefan Kieniewicz — za działalność naukową w minionym 10-leciu oraz za książkę popularno-naukową pt. „Warszawa w powstaniu styczniowym".

Prof. dr Władysław Kuraszkiewicz — za działalność naukową w minionym 10-leciu w zakresie polskiej dialektologii historycznej i historii języka polskiego.

Prof. dr Edward Lipiński — za całość pracy naukowej, a w szczególności za prace w minionym 10-leciu nad historią polskiej myśli ekonomicznej oraz za przekład „Kapitału".

Nagroda zespołowa

Prof. dr Stanisław Lorentz, prof. dr Tadeusz Dobrowolski, prof. dr Zdzisław Kępiński, prof. dr Kazimierz Malinowski, prof. dr Kazimierz Michałowski, prof. dr Jerzy Szabłowski — za zasługi naukowe w dziedzinie muzealnictwa w minionym dziesięcioleciu.

Prof. dr Tadeusz Mańkowski — za pracę pt. „Polskie tkaniny i hafty XVI i XVIII w".

Prof. dr Tadeusz Mikulski — za całość pracy naukowej w minionym dziesięcioleciu dotyczącej kultury polskiego Oświecenia.

Prof. dr Kazimierz Wyka — za całość pracy naukowej w minionym dziesięcioleciu w zakresie historii i krytyki nowszej literatury polskiej.

Prof. dr Ananiasz Zajączkowski — za całość działalności naukowej w minionym dziesięcioleciu w dziedzinie orientalistyki.

NAGRODY III STOPNIA

K. N. Jan Baszkiewicz — za pracę pt. „Powstanie zjednoczonego państwa polskiego na przełomie XIII i XIV w.".

Prof. dr Bronisław Biliński — za działalność w minionym dziesięcioleciu w dziedzinie badań nad starożytnością.

Prof. dr Leon Grossfeld — za pracę w minionym dziesięcioleciu nad historią Polski w epoce imperializmu.

Nagroda zespołowa

Prof. dr Witold Jabłoński, prof. dr Janusz Chmielewski, dr Olgierd Wojtasiewicz — za opracowanie i przekład dzieła „Czuang Tsy".

Prof. dr Marian Małowist — za pracę pt. „Studia z dziejów rzemiosła w okresie kryzysu feudalizmu w zachodniej Europie w XIV i XV w.".

Prof. dr Bernard Mark — za książkę pt. „Powstanie w getcie warszawskim na tle ruchu oporu w Polsce".

Sekcja Nauk Biologicznych

NAGRODY I STOPNIA

Prof. dr Jan Dembowski — za całość pracy naukowej.

Prof. dr Edmund Mikulaszek — za pracę pt. „Immunologicznie czynne wielocukrowce".

NAGRODY II STOPNIA

Prof. dr Zygmunt Grodziński — za prace anatomiczne i rozwojowe nad układem krążenia u kręgowców.

Prof. dr Hanna Hirszfeldowa — za pracę nad przyczynami poronień nawykowych i wadliwości rozwojowych.

Prof. dr inż. Laura Kaufman — za osiągnięcia teoretyczne dotyczące zagadnień wzrostu i rozwoju zwierząt.

Prof. dr Roman Kobendza — za prace z zakresu botaniki leśnej, a w szczególności za prace nad szybko rosnącymi gatunkami drzew.

Prof. dr Edmund Malinowski — za prace badawcze nad heterozją roślin w minionym 10-leciu.

Prof. dr Leon Manteuffel — za osiągnięcia w leczeniu chirurgicznym chorób serca i dużych naczyń krwionośnych.

Prof. dr Włodzimierz Niemierko — za prace w dziedzinie biochemii owadów, wykonane w minionym 10-leciu.

Prof. dr Roman Prawocheński — za osiągnięcia w dziedzinie hodowli zwierząt.

Prof. dr Stanisław Skowron — za prace nad regeneracją tkanki.

Prof. dr Mieczysław Wierzuchowski — za prace naukowe nad karmieniem dożylnym.

NAGRODY III STOPNIA

Prof. Henryk Brokman — za pracę kliniczno-badawczą nad etiologią biegunek niemowlęcych.

Prof. dr Franciszek Groer — za badania nad gruźlicą wieku dziecięcego.

Prof. dr Władysław Goldfinger-Kunicki — za pracę pt. „Zmienność bakterii".

Prof. dr Eufemiusz Herman — za pracę naukową w zakresie diagnostyki chorób nerwowych.

Nagroda zespołowa

Prof. dr Włodzimierz Ławkowicz, doc. dr Izabella Krzemińska-Ławkowiczowa — za opracowanie atlasu hematologicznego.

Prof. dr Stefan Ziemnicki — za pracę w dziedzinie zwalczania erozji gleb

Sekcja nauk matematyczno-fizycznych

NAGRODY I STOPNIA

Prof. dr Karol Borsuk — za podstawowe osiągnięcia w dziedzinie topologii.

Prof. dr Leopold Infeld — za wybitne osiągnięcia w dziedzinie fizyki teoretycznej, a w szczególności za prace z teorii grawitacji, oraz elektrodynamiki nieliniowej.

Prof. dr Stanisław Pawłowski — za odkrycie złóż siarki o dużym znaczeniu gospodarczym.

Prof. dr Jan Samsonowicz — za działalność w zakresie poznania struktur wgłębnych niżu polskiego.

NAGRODY II STOPNIA

Nagroda zespołowa

Prof. Marian Danysz, prof. Jerzy Pniewski — za odkrycie zjawiska hyperenu związanego.

Prof. dr Władysław Dziewulski — za całokształt pracy naukowej w zakresie astronomii ze szczególnym uwzględnieniem minionego 10-lecia.

Prof. dr Wiktor Kenula — za osiągnięcia w dziedzinie polaregrafii.

Prof. dr Alfons Krauze — za całość pracy w zakresie chemii katalizatorów i reakcji kontaktowych.

Nagroda zespołowa

Doc. dr inż. Leon Łukaszewicz, inż. Andrzej Łazarkiewicz, inż. mgr Mieczysław Ławrynowicz, Antoni Ostrowski, Andrzej Świtalski — za zbudowanie analizatora równań różniczkowych.

Prof. dr Władysław Pożaryski — za podstawowe prace z dziedziny geologii w minionym 10-leciu.

Prof. dr Edward Ruehle — za działalność w dziedzinie kartografii geologicznej.

Prof. dr Roman Sikorski — za zespół prac z podstaw matematyki.

Prof. dr Władysław Ślebodziński — za dorobek naukowy w zakresie geometrii różniczkowej, a szczególnie za monografię o formach zewnętrznych.

Prof. dr Włodzimierz Trzebiatowski — za wybitne osiągnięcia w dziedzinie magnetochemii.

NAGRODY III STOPNIA

Prof. dr inż. Stefan Hausbrandt — za oryginalne i przydatne w praktyce geodezyjnej opracowanie naukowe z dziedziny obliczeń geodezyjnych.

Prof. dr Stefan Minc — za osiągnięcia w dziedzinie elektrochemii i badań nad korozją.

Prof. dr Arkadiusz Piekara — za całość badań nad dielektrykami ze szczególnym uwzględnieniem prac nad ferroelektrykami.

Mgr Jerzy Znosko — za odkrycie złóż rud żelaznych o dużym znaczeniu gospodarczym.

DALSZY CIĄG WYKAZU NAGRÓD ZAMIEŚCIMY W NASTĘPNYCH NUMERACH.

22 Lipca na Ziemi Koszalińskiej

SŁUPSK

Miasto godnie wita narodowe święto. Z okien zwisają biało-czerwone i czerwone flagi. Gmachy urzędów i instytucji bogato udekorowane. W godzinach rannych mieszkańcy Słupska gromadzą się na placu Wolności, aby uczestniczyć w manifestacyjnym wiecu.

Po wiecu młodzież formuje barwny korowód do pochodu młodzieżowego. Pochód otwiera młodzież z Fabryki Narzędzi Rolniczych. W pierwszych szeregach kroczą: Dziekański, Czeleń — delegaci na Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów. Zawiozą oni do Warszawy pozdrowienia dla młodzieży świata.

Na honorową trybunę sypie się deszcz kwiatów. To uczennice szkoły pielęgniarek obrzucają wiązankami róż przyjmujących defiladę przedstawicieli władz partyjnych i ZMP.

Barwną grupą, mieniącą się kolorami strojów regionalnych całej Polski, wyróżniają się w pochodzie dziewczęta z obozu szkół zawodowych Min. Przemysłu Lekkiego.

Wśród młodzieży Słupskich Fabryk Mebli idą dyr. naczelny tow. Albrecht i sekretarz organizacji partyjnej tow. Sykutera. W zwartym szeregu dumnie kroczy młodzież SFM. Powstałe bowiem w lipcu dziewięć brygad młodzieżowych, należy do najlepiej pracujących zespołów produkcyjnych. Liczna grupa w strojach sportowych defiluje również członkowie zakładowego koła sportowego, które cieszy się poważnymi osiągnięciami w umasowieniu sportu.

W czołówce kolejarzy węzła słupskiego, widzimy Mariana Brzózkę — brygadzistę najlepszej brygady parowozowni i delegata na Festiwal.

Zgromadzeni wzdłuż trasy pochodu mieszkańcy Słupska, serdecznie oklaskują najmłodszych harcerzy — uczestników letnich kolonii.

* * *

W gromadach powiatu słupskiego w dniu wczorajszym odbywały się uroczyste sesje GRN.

Sesja GRN odbyła się również w Potęgowie. W udekorowanej sali miejscowego kina o godz. 13 sesję otworzył przewodniczący Prez. GRN tow. Kiczkowicz. Narodowe święto chłopi gromady Potęgowo powitali czynem lipcowym, osuszając 30 ha łąk oraz zagospodarowując 27 ha odłogów.

Po południu mieszkańcy Potęgowa wesoło bawili się na zabawie ludowej. Powodzeniem cieszył się zorganizowany przez GRN kiermasz książkowy.

W Żychlinie uroczysta sesja odbyła się w budynku szkolnym. Otworzył ją tow. Bubko, referat okolicznościowy wygłosił tow. Bielski. W czasie sesji przodującym ludziom gromady wręczone zostały nagrody.

Do Żychlina, na uroczystości Święta Odrodzenia przybył też z występami zespół artystyczny Urzędu Morskiego ze Słupska. Po występach odbyła się zabawa ludowa.

Załoga PGR Objazda, Święto Odrodzenia obchodziła wspólnie z mieszkańcami wsi, którzy licznie zgromadzili się w świetlicy gospodarstwa, gdzie odbyła się uroczysta sesja GRN. Serdecznie przyjęto tu przebywającą w okolicy na koloniach młodzież Łodzi. Występy artystyczne młodzieży z kolonii, robotnicy rolni i chłopi nagradzali serdecznymi oklaskami.

Odbyła się tu także zabawa ludowa. „Bawiliśmy się dziś wesoło — powiedział kierownik gospodarstwa — aby jutro z większą ochotą iść do pracy. Zaczynamy bowiem małe żniwa. Kosić będziemy jęczmień ozimy i rzepak".

Cała Ziemia Koszalińska uroczyście i radośnie obchodziła XI rocznicę ogłoszenia Manifestu PKWN. W godzinach rannych pięknie udekorowanymi ulicami miast i miasteczek, przeciągnęły barwne pochody młodzieży i sportowców. Licznie zgromadzeni wzdłuż tras mieszkańcy witali przechodzących oklaskami i okrzykami na cześć Polski Ludowej — Partii i Rządu.

W godzinach popołudniowych ludność bawiła się wesoło na licznych zabawach ludowych.

KOŁOBRZEG

Portowe miasto Kołobrzeg, w dniu święta lipcowego przybrało odświętny wygląd. Na ulicach miasta powiewały czerwone, biało-czerwone i błękitne sztandary. Wszędzie panował radosny, świąteczny nastrój. Transparenty głosiły solidarność młodzieży polskiej z młodzieżą całego świata i wyrażały miłość narodu do ukochanej ojczyzny — Polski Ludowej.

Robotnicy miejscowych zakładów pracy, rybacy, młodzież szkolna, w ramach łączności miasta ze wsią wyjechali w godzinach rannych do okolicznych wsi powiatu kołobrzeskiego. W gromadach odbywały się zabawy ludowe, urozmaicone występami artystycznymi.

W gromadzie Karlino, odbyła się uroczystość otwarcia mostu na rzece Prośnicy. W Dygowie zaś oddano do użytku w dniu wczorajszym stadion sportowy, ufundowany przez Woj. Kom. „SP". W Kołobrzegu odbyło się szereg imprez artystycznych i sportowych zorganizowanych przez młodzież ZMP, Prez. MRN i inne instytucje.

Powiatowy Komitet Kultury Fizycznej na cześć V Festiwalu zorganizował na stadionie w kołobrzeskiej szkole ogólnokształcącej, powiatowe mistrzostwa lekkoatletyczne. Organizacja ich nie była jednak sprawna. Z powodu braku miejsc siedzących, publiczność spacerowała po stadionie, utrudniając w ten sposób normalny przebieg zawodów. Jedną z przyczyn chaosu był fakt, że Woj. Kom. Kultury Fizycznej nie przysłał mimo obietnic, sędziów sportowych. Toteż na skutek ich nieobecności, poszczególne konkurencje nie mogły odbywać się jednocześnie i dlatego zawody przeciągnęły się do późnych godzin wieczornych.

Na stadionie rozegrany został mecz piłki nożnej, a następnie wystąpił zespół pieśni i tańca z bogatym programem artystycznym. Wieczorem na tymże stadionie oraz w dwóch innych punktach miasta, odbyły się zabawy taneczne, w których wzięli udział mieszkańcy miasta, młodzież.

DRAWSKO

W przeddzień Święta Odrodzenia na uroczystej sesji Powiatowej i Miejskiej Rad Narodowych załogi miejscowych zakładów pracy składały meldunki o wykonaniu zobowiązań podjętych na cześć 22 Lipca i Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów.

Dzień 22 Lipca dla mieszkańców Drawska był dniem radości. W godzinach przedpołudniowych ulicami miasta w manifestacyjnym pochodzie maszerowała młodzież i sportowcy. W tej pięknej paradzie młodzieży kroczyli delegaci na Światowy Festiwal, młodzieżowi przodownicy pracy, sportowcy i młodzież z woj. łódzkiego przebywająca na koloniach letnich. Na koszulce każdego uczestnika pochodu widniała Sportowa Odznaka Festiwalowa.

Po pochodzie, na stadionie miejskim odbyły się imprezy sportowe.

W godzinach wieczornych mieszkańcy Drawska wesoło bawili się na zabawie ludowej w parku miejskim. Podczas zabawy występowały zespoły artystyczne PDK.

(j. z.)

SZCZECINEK

Radosny dzień Święta Odrodzenia minął w Szczecinku pod znakiem młodzieży, sportu i rozrywek.

Na stadionie sportowym, odbyła się defilada młodzieży i sportowców. W godzinach popołudniowych rozegrano tu błyskawiczny turniej piłkarski między 6 drużynami.

O zdobycie Sportowej Odznaki Festiwalowej walczyło około 100 osób.

Do późnych godzin wieczornych obok przystani wioślarskiej trwała zabawa ludowa na wolnym powietrzu. Zabawę uroz maiciły występy artystyczne zespołów amatorskich. Druga zabawa ludowa odbyła się na terenach Pow. Wystawy Rolniczej. Wieczorem przy muszli koncertowej wyświetlono film.

(jotem)

Na trasie lipcowego pochodu zgromadzili się licznie mieszkańcy Koszalina, starsi i młodzież, kobiety, mężczyźni i dzieci.

Fot. — Z. Rogowski

Uwaga! Stonka atakuje

W tym roku lustracje pól ziemniaczanych i plantacji pomidorów w miesiącach wiosennych nie były przeprowadzane systematycznie i szczegółowo. Nawet tam, gdzie wiosną wykryte były ogniska stonki. Skutek: w tych dniach na terenie Koszalina pojawiła się masowo stonka ziemniaczana, a szczególnie w tych rejonach miasta, gdzie znajdują się ogródki działkowe i przydomowe. Nie zniszczone wiosną ogniska larw stonki, przeszły stadium przeobrażania i obecnie chrząszcze wchodzą w głąb ziemi.

W związku z tym, pełnomocnik do likwidacji stonki na miasto Koszalin wydał zarządzenie, w którym nakazuje wszystkim użytkownikom ogródków działkowych, przydomowych i rolnikom zamieszkującym na terenie naszego miasta, natychmiast przystąpić do ponownych lustracji pól ziemniaczanych i plantacji pomidorów, a szczególnie w rejonach ulic Lechickiej, Dzierżyńskiego i Rokossowskiego. Lustracje należy przeprowadzić dziś i jutro. Nie znaczy to, że trzeba się ograniczyć tylko do tych dwóch lustracji. Wszędzie tam, gdzie zostaną wykryte ogniska stonki, należy tak długo przeprowadzać przeglądy pól, aż stonka zostanie całkowicie zlikwidowana. Miejsca zagrożone stonką, oznaczyć znakiem orientacyjnym i zgłosić w Wydziale Rolnym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej pokój nr. 30.

Posiadacze ogródków działkowych i przydomowych oraz rolnicy, którzy uchylą się od przeprowadzenia lustracji, a na ich polach zostaną wykryte ogniska stonki, zostaną ukarani grzywną w wysokości 4 500 zł. Administratorzy ogródków działkowych i przewodniczący komitetów blokowych zobowiązani są do kontrolowania przeglądów.

A więc, dzisiaj i jutro wszyscy idziemy na działki i pola ziemniaczane szukać stonki.

(r-a)

CO, GDZIE, KIEDY

KINO

KOSZALIN — „Nowa Huta" — Pierwszy po Bogu; g. 16, 18 i 20. „Młoda Gwardia" — Nierozłączni przyjaciele. Kino-Teatr WDK — Preludium sławy; seanse o godzinie 17.30 i 19.30. SŁUPSK — „Polonia" — Pogromczyni tygrysów; „1 Maj" — Wyjęci spod prawa. BIAŁOGARD — Wróg publiczny nr 1. SZCZECINEK — Natchnienie. WAŁCZ — Urok szatana. USTKA — Pokolenie. SŁAWNO — Jutro będzie za późno. DARŁOWO — Niebezpieczne ścieżki. KOŁOBRZEG — Skarby sułtana. BYTÓW — Godziny nadziei. MIASTKO — Fort Eureka. CZŁUCHÓW — Kurs na Marto. ZŁOTÓW — Upiór na sprzedaż. JASTROWIE — Miłość kobiety. ŚWIDWIN — Kordzik. ZŁOCIENIEC — Ciemna rzeka. DRAWSKO — Świadectwo dojrzałości. CZAPLINEK — Noc w Wenecji. POŁCZYN — ZDRÓJ — Neapolitańczycy w Mediolanie. MIELNO — Neapolitańczycy w Mediolanie. USTRONIE MORSKIE — Tosca.

RADIO

PROGRAM I

na dzień 24. 7. 1955 r. (niedziela)

Program dnia 5.53, 10.50. Wiad. 6.00, 7,30. 16.00, 20.00, 23.00.

6.05 Muz. na dzień dobry. 6.30 Kalendarz radiowy. 7.15 Przegląd prasy stoł. 7.20 Koncert rozrywk. 7.50 „Sportowcy wiejscy na start". 8.00 Wieś tańczy i śpiewa. 8.13 Walce Straussów. 8.30 5:0 dla miłości. 9.00 Odpowiedzi fali 49. 9.12 Muz. polska. 9.32 Zagadki muz. 10.00 „Pan Tadeusz". 10.20 Koncert solistów. 10.57 Koncert życzeń. 13.00 Skrzynka ogólna P. R. 13.10 Aud. oświatowa. 13.25 Melodie do tańca. 14.05 Aud. dla wsi. 14.15 Niedziela na wsi. 15.30 Miłośnikom pięknej muz. 16.05 Przegląd wydarzeń międzynarodowych. 16.20 „Srebrnorogi jeleń" słuch. 17.20 Dla każdego coś miłego. 19.30 „W lipcowym kiosku" — słuch. 19.30 „Na pięciolinii". 20.25 Utwory fortepianowe. 20.40 Muz. tan. 21.15 „Mistrzowie sceny operowej". 22.00 Ogólnopolskie wiad. sportowe. 22.30 Muz. tan.

OGŁOSZENIA

PRACOWNICY POSZUKIWANI

GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO zatrudni od zaraz **Słupska Hurtownia Kosmetyczna, Słupsk, Pl. Powstańców Warszawskich Nr 1.** K-284-0

MURARZY, BETONIARZY, ROBOTNIKÓW niewykwalifikowanych zatrudni od zaraz **Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego — Odcinek Budowlany Nr 5 w Koszalinie.**

6 ROBOTNIKÓW transportu, GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO, KSIĘGOWEGO, TECHNIKA zaopatrzenia, TECHNIKA normowania przem. maszynowego, KIEROWNIKA rozdzielni robót przem. maszynowego zatrudni **Słupski Zakład Przemysłu Maszynowego Leśnictwa w Słupsku, ul. Szczecińska 17.** K-286-0

5 ZOOTECHNIKÓW na stanowisko zootechników i instruktorów branżowych oraz 1 LEKARZA weterynarii przyjmą Koszalińskie Okręgowe Zakłady Tuczu Przemysłowego w Słupsku ul. Kołłątaja Nr. 1. (K-289-0)

RZEMIEŚLNICZA SPÓŁDZIELNIA PRACY IM. HANKI SAWICKIEJ W SZCZECINIE ul. Bolesława Śmiałego 27, tel. 67-31 lub 22-60

przyjmuje zamówienia na prace **odgromowe** oraz dokonuje pomiarów w tym zakresie, wykonuje **instalacje z masy winidurowej**, wykłada wanny galwanizacyjne, urządzenia klimatyzacyjne oraz wszelkie urządzenia laboratoryjne (przeciwkwasowe). K-287-0

SPORT

Do południa w manifestacyjnym pochodzie...

Lipcowe słońce wyzłociło ulice Koszalina. Lekki podmuch wiatru kołysze sztandarami i szturmówkami. Wzdłuż trasy manifestacyjnego pochodu zebrali się wszyscy prawie mieszkańcy Koszalina. A jezdnią idą zwarte szeregi młodych, na brąz opalonych sportowców. Równy, twardy krok. Na twarzach maluje się duma i radość. Duma z dokonanej w ciągu 10 lat pracy, z osiągnięć w rozwoju sportu masowego i wyczynowego. Ręce same składają się do oklasków. Radują się starsi ze swojej młodzieży, ona to zajmie ich miejsce, by jeszcze lepiej pracować i walczyć o zwycięstwo jedynie słusznej sprawy — pokoju, przyjaźni i socjalizmu.

W lipcowym pochodzie idą wraz z młodymi sportowcami starzy działacze sportowi z Koszalina: przewodniczący WKKF tow. Kwiecień, Kochański, Gumienny...

Członkowie sekcji wioślarskiej Ligi Przyjaciół Żołnierza defilują z wioslami...

...po południu na stadionie

Ambitna postawa piłkarzy koszalińskich

Ciężko wywalczone zwycięstwo Garbarni 4:3

Już na długo przed rozpoczęciem spotkania, boisko Sparty wypełniło się wielotysięczną rzeszą zwolenników piłki nożnej, którzy przyszli tu, aby oglądać ciekawie zapowiadający się mecz reprezentacji województwa koszalińskiego z krakowską Garbarnią. W sumie nie zawiedli się, ale nie byli też zbytnio zachwyceni. Na boisku walczyła rutyna i dobra technika I-ligowców z młodością i wielką ambicją.

Punktualnie o godz. 17 na boisko wychodzą obydwie drużyny — Garbarnia w składzie: Liszka, Feluś, Wójcik, Konopelski, Kolasa, Bieniek, Derdziński, Piątek, Kucharski, Bożek, Glajcar; reprezentacja województwa koszalińskiego w składzie: Nowakowski, Dudek, Bryś, Haponik, Kapilewicz, Grabowski, Pertyński, Pudłowski, Żukowski, Jarysz, Bujara.

Początkowo gra jest bardzo nerwowa. Przeważają piłkarze krakowscy, którzy krótkimi podaniami szybko zdobywają teren i obrona gospodarzy musi się dobrze napracować, aby przeszkodzić im w oddaniu celnego, ostrego strzału. Atak koszaliński za mało gra zespołowo. Ale oto nadchodzi 23 minuta gry. Pod bramką Garbarni małe zamieszanie, piłkę dostaje Pudłowski, Liszka rzuca się rozpaczliwie i Koszalin prowadzi 1:0. Spodziewamy się, że zdopingowani tym zawodnicy koszalińscy z impetem ruszą do ataku, liczymy również na kontrofensywę Garbarni. Minuty jednak płyną, a rezultat nie ulega zmianie. Do końca pierwszej połowy pozostaje tylko 5 minut. Piłka przy nodze Bujary, silny strzał i 2:0 dla Koszalina. Aż do końcowego gwizdka pierwszej połowy przeważają nasi reprezentanci i idą na przerwę żegnani sardecznymi oklaskami.

Po przerwie miejsce Kapilewicza w pomocy zajmuje Szrama, a na prawe skrzydło wchodzi Czechowicz. Raz po raz suną na bramkę Koszalina ataki Garbarni i raz po raz zbiera oklaski Nowakowski. Ten chłopak broni dziś bardzo dobrze. Nie może jednak przeszkodzić Bożkowi i Glajcarowi w uzyskaniu wyrównujących bramek. Kilka minut później któryś z obrońców Garbarni dotyka piłkę ręką na polu karnym. Zarządzoną przez sędziego jedenastkę zamienia Bujara w trzecią bramkę dla Koszalina. Wynik wisi na włosku, albowiem ani na chwilę krakowianie nie rezygnują ze zwycięstwa. Jeszcze dwukrotnie Bożek znajduje lukę w obronie i umieszcza piłkę w bramce Koszalina. W ostatniej minucie gry Koszalin traci idealną wprost okazję do strzelenia wyrównującej bramki. Jeden z napastników z trzech kroków nie trafia do siatki.

Garbarnia nie zachwyciła. Zademonstrowała w Koszalinie typowo krakowską szkołę gry, która nie uznaje innego sposobu zdobycia bramki jak tylko wjechanie z piłką do siatki. Obserwowaliśmy więc mało strzałów z daleka, a wiele ataków kończyło się na obronie Koszalina. Mamy też pretensje do I-ligowców o inklinacje do sprzeczek z sędzią po jego decyzji. Za dobrą grę należałoby wyróżnić Konopelskiego, Kolasę i Bożka.

Drużyna koszalińska przeciwstawiła Garbarni wielką ambicję i żywiołowość. Kilka akcji przeprowadzonych przez nasz atak było dość dobrych i przemyślanych. Pod koniec meczu nasi reprezentanci opadli z sił i to zadecydowało o porażce. Najlepiej spisali się: wspomniany już poprzednio Nowakowski oraz Bujara, Bryś i Grabowski.

Brzeziński i Mieczkowski wygrywają wyścig kolarski

W ostatniej chwili organizatorzy wyścigu szosowego o indywidualne mistrzostwo województwa zmienili regulamin. Zawodnicy startujący na rowerach turystycznych przejechali tylko 28 km, a nie jak poprzednio planowano 100.

Najpierw ruszyli do walki „wyścigowcy". Do przodu wyskakuje Brzeziński i dopiero na 25 km dochodzi go zwarta grupa kolarzy. Brzeziński jednak ponawia atak, tym razem z Marciniakiem. Obaj jadą daleko przed czołówką, aż do 15 km przed metą. Tu Brzeziński znajduje jeszcze dość sił, by oderwać się od partnera i nie zagrożony minąć metę.

Wyniki oficjalne:

1. Brzeziński (Start Słupsk) 2.54.40.
2. Marciniak (Start Słupsk) 3,00.26.
3. Koroszewski (Start Słupsk) 3.03.00.
4. A. Marks (LZS Miastko) 3.03,05
5. Kasprzyński (Start Słupsk) 3,03,10.
6. Brzóska (Start Słupsk) 3.13.10.

Startowało 16 zawodników. Wyniki wyścigu dla kolarzy na rowerach turystycznych:

1. Mieczkowski (Sp. Koszalin) 56,30
2. Sontag (Start Słupsk) 56.40.
3. Królak (Start Słupsk) 57.00.
4. Fronckowiak (Start Słupsk) 58.00.
5. Cymer (Sp. Kosz.) 58,10.

Organizacja zawodów sprawna.

Stadion Dziesięciolecia otwarty

Wczoraj w godzinach popołudniowych nastąpiło w Warszawie uroczyste otwarcie Stadionu Dziesięciolecia, na którym odbywać się będą II Międzynarodowe Igrzyska Sportowe Młodzieży. Na uroczystość otwarcia przybyli: I Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut, Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki, Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, członkowie rządu i Biura Politycznego KC PZPR oraz delegacje państw, przybyłe na uroczystości 22 Lipca do Warszawy.

Przemówienie wygłosił przewodniczący Prezydium Stołecznej Rady Narodowej tow. Albrecht. Następnie Zasłużony Mistrz Sportu — Leszek Drogosz wciągnął na maszt flagę narodową.

Po części oficjalnej odbyły się masowe pokazy gimnastyczne i mecz piłki nożnej Warszawa — Śląsk.

Start Koszalin zdobywa Puchar MKKF

W dniu wczorajszym przeprowadzono w Koszalinie sztafetę uliczną o Puchar MKKF. Zwyciężył koszaliński Start przed WKS 234 i Budowlanymi Koszalin.

Dalsze mecze Garbarni

W sobotę na stadionie w Słupsku odbędzie się rewanżowe spotkanie między Garbarnią i reprezentacją województwa koszalińskiego. We wtorek Garbarnia gości w Ustce, gdzie rozegra mecz z reprezentacją tego miasta.

Chromik i Rut zajmują drugie miejsca w Kopenhadze

W czwartek, 21 bm. startowało w Kopenhadze dwóch polskich lekkoatletów Chromik i Rut. W biegu na jedną milę Chromik zajął drugie miejsce, uzyskując 4:05,4. Zwyciężył w tym biegu Duńczyk Nielsen — 4:03,4, trzeci był Gusstafson — 4:06.8, 4 Andersen — 4:08,0 (obaj Dania), 5 Lea (USA) — 4:10.8.

W rzucie młotem zwyciężył Norweg Strandli 59,12. Rut zajął drugie miejsce — 58,29, wyprzedzając Conolly (USA), który uzyskał 57,18.

„Głos Koszaliński" Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaguje Kolegium. Wydawca: RSW „Prasa" — Redakcja: Koszalin, ul. Alfreda Lampe 20. Telefony: centrala 434, 435. Redaktor Naczelny — 714. Sekretarz Redakcji — 511, Dział Ekonomiczno-Partyjny 24-85, Dział Rolny 38-10, Dział Terenowy i Informacji 32-85, Dział Korespondentów, Listów i Interwencji 32-30. Redaktor Naczelny przyjmuje w godz. 11 — 12. Sekretarz Redakcji w godz. 12 — 14. Administracja: Koszalin, ul. Alfreda Lampe 20 II p. tel. 36-56, 22-91. — Ogłoszenia — Biuro Ogłoszeń RSW „Prasa" Koszalin, ul. Alfreda Lampe 20, tel. 23-27. Biuro czynne od 8 do 16, w soboty do 14. Za dział ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Kolportaż i prenumerata — PUPiK „Ruch" ul. Armii Czerwonej 33, tel. 22-00. Prenumerata zakładowa miesięcznie 3,50 zł. Wpłaty na prenumeratę pocztową w wys. 5 zł przyjmują urzędy pocztowe i listonosze. Prenumeratę zakładową i pocztową można uiszczać kwartalnie, półrocznie, lub rocznie. Tłoczono: Koszalińskie Zakłady Graficzne w Koszalinie — Przedsiębiorstwo Państwowe, Koszalin, ul Alfreda Lampe 18/20. C-6-340. Zam. Nr 174.